

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk	
*	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 417/2002 av den 18 februari 2002 om ett påskyndat införande av krav på dubbelskrov eller likvärdig konstruktion för oljetankfartyg med enkelskrov och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 2978/94	1
	Kommissionens förordning (EG) nr 418/2002 av den 6 mars 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	6
*	Kommissionens förordning (EG) nr 419/2002 av den 6 mars 2002 om ändring av förordning (EG) nr 2390/1999 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1663/95 när det gäller formen av och innehållet i den räkenskapsinformation som medlemsstaterna måste ställa till kommissionens förfarande inom ramen för granskning och godkännande av räkenskaperna för EUGF:s garantisektion	8
	Kommissionens förordning (EG) nr 420/2002 av den 6 mars 2002 om ny tilldelning av importrättigheter enligt förordning (EG) nr 1095/2001 avseende unga handjur av nötkreatur avsedda för gödning	10
	Kommissionens förordning (EG) nr 421/2002 av den 6 mars 2002 om fastställande för februari månad 2002 av den särskilda växelkursen för det belopp som skall utgå som ersättning för kostnaderna för lagring av socker	11
*	Kommissionens direktiv 2002/23/EG av den 26 februari 2002 om ändring av bilagorna till rådets direktiv 86/362/EEG, 86/363/EEG och 90/642/EEG om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på spannmål, livsmedel av animaliskt ursprung samt vissa produkter av vegetabiliskt ursprung, inklusive frukt och grönsaker	13

Rådet

2002/192/EG:

- * Rådets beslut av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket 20

2002/193/EG:

- * Rådets beslut av den 28 februari 2002 om extra nationellt stöd från Republiken Frankrikes regering till destillation av vissa produkter inom vinsektorn 24

2002/194/EG:

- * Rådets beslut av den 28 februari 2002 om extra nationellt stöd från Republiken Italiens regering till destillation av vissa produkter inom vinsektorn 26

Kommissionen

2002/195/EG:

- * Kommissionens beslut av den 17 oktober 2001 om det stödsystem som Italien har för avsikt att genomföra för sektorerna för produktion, bearbetning och marknadsföring av produkter i bilaga I till EG-fördraget (lag nr 81 för regionen Sicilien av den 7 november 1995) [delgivet med nr K(2001) 3060] 27

Rättelser

- * Rättelse till rådets beslut 2001/822/EG av den 27 november 2001 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska gemenskapen (ULT-beslut) (EGT L 314 av den 30.11.2001) 39

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 417/2002

av den 18 februari 2002

om ett påskyndat införande av krav på dubbelskrov eller likvärdig konstruktion för oljetankfartyg med enkelskrov och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 2978/94

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽³⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

- (1) Ytterligare åtgärder måste vidtas inom ramen för den gemensamma transportpolitiken för att förbättra säkerheten och förebygga föroreningar vid sjötransport.
- (2) Gemenskapen är allvarligt bekymrad över de olyckor där oljetankfartyg varit inblandade och de därmed förknippade föroreningarna av gemenskapens kuststräckor, som skadar flora och fauna och andra marina resurser.
- (3) I sitt meddelande om en gemensam politik för säkerhet till sjöss betonade kommissionen uppmaningen från rådets extra möte om miljö och transport den 25 januari 1993 om att stödja Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) åtgärder för att minska säkerhetsgapet mellan nya och existerande fartyg genom uppgradering och utfasning av befintliga fartyg.
- (4) Europaparlamentet välkomnade i sin resolution om en gemensam politik för säkerhet till sjöss ⁽⁵⁾ kommissionens meddelande, och ansåg särskilt att åtgärder skulle vidtas för att förbättra säkerhetsnormerna för tankfartyg.

(5) I sin resolution av den 8 juni 1993 om en gemensam politik för säkerhet till sjöss ⁽⁶⁾ stödde rådet helt och hållet de mål som ställdes upp i kommissionens meddelande.

(6) I sin resolution om oljeutsläppet utanför den franska kusten, som antogs den 20 januari 2000, välkomnade Europaparlamentet alla åtgärder från kommissionens sida att tidigarelägga det datum från och med vilket alla oljetankfartyg skall ha dubbelskrov.

(7) Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) fastställde i 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg och 1978 års protokoll till denna konvention (MARPOL 73/78) internationellt överenskomna bestämmelser till förhindrande av förorening som påverkar konstruktionen och driften av oljetankfartyg. Medlemsstaterna är parter i MARPOL 73/78.

(8) Enligt artikel 3.3 i MARPOL 73/78 är den konventionen inte tillämplig på örlogsfartyg, militära hjälpfartyg eller andra fartyg som ägs eller drivs av staten och som endast används i statlig, icke-kommersiell tjänst.

(9) En jämförelse mellan fartygålder och olycksstatistik visar att äldre fartyg oftare är inblandade i olyckor. Det är internationellt erkänt att 1992 års ändringar av MARPOL 73/78, som innebär att existerande oljetankfartyg med enkelskrov måste uppfylla kraven på dubbelskrov eller likvärdig konstruktion när de uppnått en viss ålder, kommer att ge dessa oljetankfartyg ett bättre skydd mot oavsiktliga utsläpp av olja vid kollision eller grundstötning.

(10) Det ligger i gemenskapens intresse att vidta åtgärder för att säkerställa att dels oljetankfartyg som anlöper hamnar och terminaler till havs som omfattas av medlemsstaternas behörighet, dels oljetankfartyg som för en medlemsstats flagg uppfyller bestämmelserna i regel 13 G i bilaga I till MARPOL 73/78, ändrad 2001 genom resolution MEPC 95(46), för att minska risken för oavsiktliga utsläpp av olja i europeiska vatten.

⁽¹⁾ EGT C 212 E, 25.7.2000, s. 121 och EGT C 154 E, 29.5.2001, s. 41.

⁽²⁾ EGT C 14, 16.1.2001, s. 22.

⁽³⁾ EGT C 22, 24.1.2001, s. 19.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 30 november 2000 (EGT C 228, 13.8.2001, s. 140), rådets gemensamma ståndpunkt av den 7 augusti 2001 (EGT C 307, 31.10.2001, s. 41) och Europaparlamentets beslut av den 13 december 2001.

⁽⁵⁾ EGT C 91, 28.3.1994, s. 301.

⁽⁶⁾ EGT C 271, 7.10.1993, s. 1.

- (11) IMO antog den 6 mars 1992 ändringar av MARPOL 73/78 som trädde i kraft den 6 juli 1993. Dessa bestämmelser är avsedda att förebygga oljeutsläpp vid kollision eller grundstötning och innebär att oljetankfartyg som levererats från och med den 6 juli 1996 måste ha dubbelskrov eller likvärdig konstruktion. Ändringarna innehåller också en tidtabell för utfasning av oljetankfartyg med enkelskrov som levererats före den 6 juli 1996, vilken trädde i kraft den 6 juli 1995 och innebär att oljetankfartyg som levererats före den 1 juni 1982 måste uppfylla kraven på dubbelskrov eller likvärdig konstruktion senast 25 år eller i vissa fall 30 år efter det att de levererades. Existerande oljetankfartyg med enkelskrov skulle inte tillåtas i drift efter 2007 eller i vissa fall 2012 om de inte uppfyller kraven på dubbelskrov eller likvärdig konstruktion i regel 13 F i bilaga I till MARPOL 73/78. För existerande oljetankfartyg med enkelskrov som levererats efter den 1 juni 1982 eller sådana som levererats före den 1 juni 1982 och byggts om, vilka uppfyller kraven i MARPOL 73/78 om segregerade barlasttankar och skyddande placering av sådana tankar, kommer tidsfristen att löpa ut senast 2026.
- (12) I sin resolution MEPC 95(46) antog Kommittén för skydd av den marina miljön (MEPC-46) vid sitt 46:e möte den 27 april 2001 nya viktiga ändringar av regel 13 G i bilaga I till MARPOL 73/78 som kommer att träda i kraft den 1 september 2002 och genom vilka en ny påskyndad tidsplan för utfasning av oljetankfartyg med enkelskrov införts. De respektive tidpunkter då tankfartyg slutgiltigt måste uppfylla bestämmelserna i regel 13 F i bilaga I till MARPOL 73/78 är avhängiga av fartygets storlek och ålder. Oljetankfartyg har därför i den tidsplanen delats in i tre kategorier utifrån deras dräktighet, konstruktion och ålder. Alla dessa kategorier, inklusive den lägsta (3), är viktiga för handeln inom gemenskapen.
- (13) Tidsfristen för utfasning av ett oljetankfartyg med enkelskrov är årsdagen för fartygets leveransdatum, enligt en tidsplan som börjar 2003 och löper till 2007 för oljetankfartyg i kategori 1 och till 2015 för oljetankfartyg i kategorierna 2 och 3.
- (14) I den ändrade regeln 13 G i bilaga I till MARPOL 73/78 behålls kravet på att tankfartyg i kategori 1 efter 25 år skall vara utrustade med vingtankar eller dubbel botten på sådana skyddat placerade utrymmen som inte används för transport av last eller endast transporterar hydrostatiskt balanserad last.
- (15) I samma regel har en bestämmelse införts om att oljetankfartyg i kategorierna 1 och 2 endast får fortsätta att vara i drift efter årsdagen för deras leveransdatum 2005 respektive 2010 om de uppfyller kraven i det särskilda system för bedömning av fartygets skick (CAS) som IMO antog den 27 april 2001 i resolution MEPC 94(46). CAS medför en skyldighet för flaggstatens myndighet att utfärda ett intyg om överensstämmelse och att delta i förfarandena för CAS-bedömningen.
- (16) I punkt 5 i den ovannämnda regeln görs under vissa förhållanden ett undantag för driften av oljetankfartyg i kategorierna 2 och 3 efter tidsfristen för deras utfasning. I punkt 8b i samma regel ges parterna i MARPOL 73/78 dock rätt att vägra oljetankfartyg, som enligt denna undantagsbestämmelse tillåts att vara i drift, tillträde till sådana hamnar eller terminaler till havs som omfattas av deras behörighet. Medlemsstaterna förklarade att de hade för avsikt att använda sig av denna rättighet. IMO skall underrättas om beslut att använda denna rättighet.
- (17) Det är viktigt att säkerställa att bestämmelserna i denna förordning inte leder till att besättning eller oljetankfartyg som söker säkerhet i hamn eller en skyddad plats utsätts för fara.
- (18) För att varv i medlemsstaterna skall ges möjlighet att reparera oljetankfartyg med enkelskrov får medlemsstaterna undantagsvis tillåta att sådana fartyg anlöper deras hamnar, förutsatt att de inte har någon last.
- (19) Vissa bestämmelser i denna förordning bör kunna ändras så att de anpassas till internationella instrument som antas, ändras eller träder i kraft efter det att denna förordning har trätt i kraft, utan att dess tillämpningsområde utökas. Sådana ändringar bör antas i överensstämmelse med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽¹⁾.
- (20) Med tanke på att tidsfristen närmar sig för oljetankfartyg med enkelskrov som inte uppfyller kraven i MARPOL 73/78 på segregerade barlasttankar och skyddande placering av sådana tankar, och med beaktande av att detta är av betydelse främst för oljetankfartyg i kategori 1, finns det ingen anledning att behålla det system för differentiering av avgifter som föreskrivs i förordning (EG) nr 2978/94⁽²⁾ mellan dessa oljetankfartyg och oljetankfartyg som uppfyller de ovannämnda kraven efter 2007. Förordning (EG) nr 2978/94 bör därför upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Syftet med denna förordning är att påskynda införandet av tillämpningen av kraven på dubbelskrov eller likvärdig konstruktion enligt MARPOL 73/78 på oljetankfartyg med enkelskrov.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 2978/94 av den 21 november 1994 om genomförande av IMO-resolution A.747(18) om tillämpningen av mätning av dräktighet av barlastutrymmen i oljetankfartyg med segregerade barlasttankar (EGT L 319, 12.12.1994, s. 1).

Artikel 2

Räckvidd

1. Denna förordning skall tillämpas på oljetankfartyg med minst 5 000 ton dödvikt som
 - anlöper hamnar eller terminaler till havs som omfattas av en medlemsstats behörighet, oavsett vilken flagg fartyget för, eller
 - för en medlemsstats flagg.
2. Denna förordning skall inte tillämpas på örlogsfartyg, militära hjälpfartyg eller andra fartyg som ägs eller drivs av staten och som för närvarande endast används i statlig, icke-kommersiell tjänst. Medlemsstaterna skall, så långt det är rimligt och genomförbart, sträva efter att respektera denna förordning för de fartyg som det hänvisas till i denna punkt.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning avses med

1. MARPOL 73/78: 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg, ändrad genom 1978 års protokoll till denna konvention, inbegripet de ändringar som trädde i kraft den 18 februari 2002.
2. reviderad regel 13 G i bilaga I till MARPOL 73/78: ändringarna i förordning 13 G i bilaga I till MARPOL 73/78 och i tillägget till IOPP-certifikatet, som antogs genom resolution MEPC 94(46) av den 27 april 2001, som träder i kraft den 1 september 2002.
3. oljetankfartyg: oljetankfartyg enligt definitionen i regel 1.4 i bilaga I till MARPOL 73/78.
4. dödvikt: dödvikt enligt definitionen i regel 1.22 i bilaga I till MARPOL 73/78.
5. nytt oljetankfartyg: nytt oljetankfartyg enligt definitionen i regel 1.26 i bilaga I till MARPOL 73/78.
6. oljetankfartyg i kategori 1: oljetankfartyg med minst 20 000 tons dödvikt som transporterar råolja, brännolja, tung dieselolja eller smörjolja som last och oljetankfartyg med minst 30 000 tons dödvikt som transporterar annan olja än de ovan nämnda, som inte uppfyller kraven för nya oljetankfartyg enligt definitionen i regel 1.26 i bilaga I till MARPOL 73/78.
7. oljetankfartyg i kategori 2: oljetankfartyg med minst 20 000 tons dödvikt som transporterar råolja, brännolja, tung dieselolja eller smörjolja som last och oljetankfartyg med minst 30 000 tons dödvikt som transporterar annan olja än de ovan nämnda, som uppfyller kraven för nya oljetankfartyg enligt definitionen i regel 1.26 i bilaga I till MARPOL 73/78.

8. oljetankfartyg i kategori 3: oljetankfartyg med minst 5 000 tons dödvikt men som är mindre än den dödvikt som avses i punkterna 6 och 7.
9. oljetankfartyg med enkelskrov: oljetankfartyg som inte uppfyller kraven på dubbelskrov eller likvärdig konstruktion enligt regel 13 F i bilaga I till MARPOL 73/78.
10. oljetankfartyg med dubbelskrov: oljetankfartyg som uppfyller kraven på dubbelskrov eller likvärdig konstruktion enligt regel 13 F i bilaga I till MARPOL 73/78.
11. ålder: fartygets ålder uttryckt i antal gångna år sedan den dag då fartyget levererades.
12. tung dieselolja: dieselolja enligt den ändrade regeln 13 G i bilaga I till MARPOL 73/78.
13. brännolja: tunga destillat eller rester av råolja eller blandningar av sådana produkter enligt den ändrade regeln 13 G i bilaga I till MARPOL 73/78.

Artikel 4

Uppfyllande av kraven på dubbelskrov eller likvärdig konstruktion beträffande oljetankfartyg med enkelskrov

1. Oljetankfartyg skall inte tillåtas att segla under en medlemsstats flagg eller, oberoende av flagg, tillåtas att anlöpa hamnar eller terminaler till havs som omfattas av en medlemsstats behörighet efter årsdagen för det leveransdatum för fartyget som anges nedan, om oljetankfartygen inte har dubbelskrov.
 - a) För oljetankfartyg i kategori 1:
 - 2003 för fartyg som levererats 1973 eller tidigare,
 - 2004 för fartyg som levererats 1974 och 1975,
 - 2005 för fartyg som levererats 1976 och 1977,
 - 2006 för fartyg som levererats 1978, 1979 och 1980,
 - 2007 för fartyg som levererats 1981 eller senare.
 - b) För oljetankfartyg i kategori 2:
 - 2003 för fartyg som levererats 1973 eller tidigare,
 - 2004 för fartyg som levererats 1974 och 1975,
 - 2005 för fartyg som levererats 1976 och 1977,
 - 2006 för fartyg som levererats 1978 och 1979,
 - 2007 för fartyg som levererats 1980 och 1981,
 - 2008 för fartyg som levererats 1982,
 - 2009 för fartyg som levererats 1983,
 - 2010 för fartyg som levererats 1984,
 - 2011 för fartyg som levererats 1985,
 - 2012 för fartyg som levererats 1986,
 - 2013 för fartyg som levererats 1987,
 - 2014 för fartyg som levererats 1988,
 - 2015 för fartyg som levererats 1989 eller senare.

- c) För oljetankfartyg i kategori 3:
- 2003 för fartyg som levererats 1973 eller tidigare,
 - 2004 för fartyg som levererats 1974 och 1975,
 - 2005 för fartyg som levererats 1976 och 1977,
 - 2006 för fartyg som levererats 1978 och 1979,
 - 2007 för fartyg som levererats 1980 och 1981,
 - 2008 för fartyg som levererats 1982,
 - 2009 för fartyg som levererats 1983,
 - 2010 för fartyg som levererats 1984,
 - 2011 för fartyg som levererats 1985,
 - 2012 för fartyg som levererats 1986,
 - 2013 för fartyg som levererats 1987,
 - 2014 för fartyg som levererats 1988,
 - 2015 för fartyg som levererats 1989 eller senare.

Artikel 7

Tidsfrist

- Efter årsdagen av fartygets leveransdatum år 2015 skall
- fortsatt drift i enlighet med punkt 5 i den ändrade regeln 13 G i bilaga I till MARPOL 73/78 för oljetankfartyg i kategori 2 och kategori 3 som för en medlemsstats flagg, och
 - tillträde till hamnar eller terminaler till havs som omfattas av en medlemsstats behörighet för andra oljetankfartyg i kategori 2 och kategori 3, oberoende av omständigheten att de fortsätter att segla under ett tredjelands flagg i enlighet med punkt 5 i den ändrade regeln 13 G i bilaga I till MARPOL 73/78,

inte längre tillåtas.

2. Ett oljetankfartyg i kategori 1 som uppnått en ålder av 25 år eller mer räknat från leveransdatum skall uppfylla någon av följande bestämmelser, nämligen

- a) vara utrustat med vingtankar eller dubbelt bottenutrymme som inte används för transport av olja och som uppfyller bredd- och höjkraven i regel 13 E.4 i bilaga I till MARPOL 73/78, och täcka minst 30 % av Lt utmed fartygets hela djup på varje sida eller minst 30 % av den projicerade bottenbordläggningens yta inom Lt-längden enligt definitionen av Lt i regel 13 E.2 i bilaga I till MARPOL 73/78, eller
- b) ha hydrostatiskt balanserad last i enlighet med de riktlinjer som utarbetas genom IMO-resolution MEPC 64(36).

Artikel 8

Undantag för fartyg i svårigheter eller fartyg som skall repareras

1. Genom undantag från artiklarna 4, 5 och 7 får den behöriga myndigheten i en medlemsstat, om inte annat föreskrivs i nationella bestämmelser, under exceptionella omständigheter tillåta ett enskilt fartyg att anlöpa hamnar eller terminaler till havs som omfattas av den medlemsstatens behörighet, när
- ett oljetankfartyg har råkat i svårigheter och söker nödhamn,
 - ett olastat oljetankfartyg är på väg till hamn för reparation.

2. Medlemsstaterna skall i god tid, men före den 1 september 2002, till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de kommer att tillämpa under de omständigheter som anges i punkt 1. Kommissionen skall underrätta de andra medlemsstaterna om detta.

Artikel 9

Underrättelse till IMO

1. Rådets ordförandeskap skall på medlemsstaternas vägnar tillsammans med kommissionen gemensamt underrätta IMO om att denna förordning antagits, och därvid hänvisa till artikel 211.3 i Förenta nationernas havsrättskonvention.

2. Varje medlemsstat skall underrätta IMO om sitt beslut att vägra oljetankfartyg, i enlighet med artikel 7 i denna förordning, som drivs i enlighet med bestämmelserna i punkt 5 i den ändrade regeln 13 G i bilaga I till MARPOL 73/78 att anlöpa hamnar eller terminaler till havs som omfattas av dess behörighet, på grundval av punkt 8b i den ändrade regeln 13 G i bilaga I till MARPOL 73/78.

Artikel 5

Uppfyllande av villkoren i systemet för bedömning av fartygets skick avseende oljetankfartyg i kategori 1 och kategori 2

1. Ett oljetankfartyg skall inte tillåtas att anlöpa hamnar eller terminaler till havs som omfattas av en medlemsstats behörighet efter årsdagen för fartygets leveransdatum år 2005 för fartyg i kategori 1 och år 2010 för fartyg i kategori 2, såvida det inte uppfyller villkoren i systemet för bedömning av fartygets skick i artikel 6.

2. De behöriga myndigheterna i en medlemsstat får tillåta fortsatt drift för ett oljetankfartyg som för den medlemsstatens flagg efter årsdagen för fartygets leveransdatum år 2005 för fartyg i kategori 1 och år 2010 för fartyg i kategori 2, men endast om de uppfyller villkoren i systemet för bedömning av fartygets skick i artikel 6.

Artikel 6

System för bedömning av fartygets skick

I enlighet med artikel 5 i denna förordning skall det system för bedömning av fartygets skick som antogs genom MEPC:s resolution 94(96) av den 27 april 2001 tillämpas.

3. Varje medlemsstat skall underrätta IMO om den tillåter, upphäver, drar tillbaka eller nekar drift av oljetankfartyg i kategori 1 eller kategori 2 med rätt att föra dess flagg, i enlighet med artikel 5 i denna förordning, på grundval av punkt 8a i den ändrade regeln 13 G i bilaga I till MARPOL 73/78.

Artikel 10

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättas genom artikel 12.1 i rådets direktiv 93/75/EEG⁽¹⁾, nedan kallad kommittén.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas i enlighet med bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall anta sin arbetsordning.

Artikel 11

Ändringsförfarande

Hänvisningarna i artiklarna i denna förordning till reglerna i bilaga I till MARPOL 73/78 och resolutionerna MEPC 94(46) och 95(46) skall om nödvändigt ändras i enlighet med förfarandet i artikel 10.2 för att anpassa hänvisningarna till ändringar i dessa regler och de resolutioner som antagits av IMO, under förutsättning att sådana ändringar inte innebär att räckvidden för denna förordning utökas.

Artikel 12

Upphävande

Rådets förordning (EG) nr 2978/94 skall upphöra att gälla från och med den 31 december 2007.

Artikel 13

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 september 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 februari 2002.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

J. PIQUÉ I CAMPS

Ordförande

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/75/EEG av den 13 september 1993 om minimikrav för fartyg som anlöper eller avgår från gemenskapens hamnar med farligt eller förorenat gods (EGT L 247, 5.10.1993, s. 19). Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 98/74/EG (EGT L 276, 13.10.1998, s. 7).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 418/2002
av den 6 mars 2002
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 7 mars 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 mars 2002.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 6 mars 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land (!)	Schablonvärde vid import	
0702 00 00	052	196,3	
	204	150,0	
	212	129,8	
	624	216,8	
	999	173,2	
0707 00 05	052	170,2	
	068	150,3	
	204	73,7	
	624	135,7	
0709 90 70	999	132,5	
	052	146,6	
	204	69,2	
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	999	107,9	
	052	57,5	
	204	46,9	
	212	58,0	
	220	41,2	
	421	29,6	
	600	59,5	
	624	75,8	
	999	52,6	
0805 50 10	052	44,8	
	600	50,5	
	999	47,6	
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	40,7	
	388	111,3	
	400	112,3	
	404	99,5	
	508	98,3	
	512	95,6	
	524	83,8	
	528	90,0	
	720	123,8	
	728	132,3	
	999	98,8	
	0808 20 50	204	204,9
		388	81,9
400		109,8	
512		81,1	
528		88,3	
	999	113,2	

(!) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 419/2002

av den 6 mars 2002

om ändring av förordning (EG) nr 2390/1999 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1663/95 när det gäller formen av och innehållet i den räkenskapsinformation som medlemsstaterna måste ställa till kommissionens förfogande inom ramen för granskning och godkännande av räkenskaperna för EUGFJ:s garantisektion

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 4.8 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽³⁾, särskilt artikel 21 i denna, samt motsvarande bestämmelser i andra förordningar om den gemensamma organisationen av marknaderna för jordbruksprodukter, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 4.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1663/95 av den 7 juli 1995 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 729/70 i fråga om förfarandet vid avslutande av räkenskaperna för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2025/2001 ⁽⁵⁾, skall de räkenskapshandlingar som avses i artikel 4.1 c i förordningen skickas in till kommissionens senast den 10 februari året efter räkenskapsåret i fråga. I kommissionens förordning (EG) nr 2390/1999 ⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1863/2001 ⁽⁷⁾, fastställs formen av och innehållet i den räkenskapsinformation som medlemsstaterna måste ställa till kommissionens förfogande inom ramen för granskning och godkännande av räkenskaperna för EUGFJ:s garantisektion. Förordning (EG) nr 2390/1999 bör ändras för att anpassas till förordning (EG) nr 1663/95.

(2) För att det skall vara möjligt för kommissionen att fullfölja sin uppgift inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken måste den kunna bevaka utvecklingen på marknaderna för jordbruksprodukter och göra ekonomiska prognoser i samband med detta. Kommissionen och medlemsstaterna har inom ramen för de gemensamma organisationerna av marknaderna för jordbruksprodukter en allmän skyldighet att utbyta information

som är nödvändigt för att dessa marknader skall kunna fungera. För bevakning av marknaderna och utarbetande av prognoser bör räkenskapsinformationen från medlemsstaterna till kommissionen enligt artikel 4.2 i förordning (EG) nr 1663/95 kunna användas. Utan att dett påverkar skyldigheterna om informationsutbyte enligt de gemensamma organisationerna av marknaderna, bör därför förordning (EG) nr 2390/1999 ändras så att räkenskapsinformationen kan användas på detta sätt.

- (3) Bestämmelser om skydd av individen i samband med hantering av personuppgifter finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapssintitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter ⁽⁸⁾. Denna förordning är fullt tillämpligt när det gäller förordning (EG) nr 2390/1999. Vid användning av den räkenskapsinformation som avses i artikel 4.1 c i förordning (EG) nr 1663/95 för bevakning och utarbetande av prognoser på jordbruksområdet bör kommissionen vidta lämpliga säkerhetsåtgärder i enlighet med förordning (EG) nr 45/2001, särskilt genom att sammanfatta uppgifter och göra den anonyma.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Fondkommittén samt berörda förvaltningskommittéer.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 2390/1999 ändras på följande sätt:

1. Titeln skall ersättas med följande:

”Kommissionens förordning (EG) nr 2390/1999 av den 25 oktober 1999 om fastställande av formen av och innehållet i den räkenskapsinformation som skall skickas in till kommissionen i samband med granskning och godkännande av räkenskaperna för EUGFJ:s garantisektion samt för bevakning och utarbetande av prognoser.”

2. I artikel 1 skall ”artikel 2.1 i förordning (EG) nr 1663/95” ersättas med ”artikel 4.1 c i förordning (EG) nr 1663/95”.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

⁽²⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 158, 8.7.1995, s. 6.

⁽⁵⁾ EGT L 274, 17.10.2001, s. 3.

⁽⁶⁾ EGT L 295, 16.11.1999, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 259, 27.9.2001, s. 1.

⁽⁸⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

3. Artikel 2 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

1. Kommissionens skall använda den räkenskapsinformation som avses i artikel 4.1 c i förordning (EG) nr 1663/95 endast för att

- a) fullgöra sina uppgifter i samband med granskning och godkännande av räkenskaperna för garantisektionen vid EUGFJ i enlighet med förordning (EG) nr 1258/1999,
- b) bevaka utvecklingen på och utarbeta prognoser för jordbruksområdet.

2. Om den räkenskapsinformation som avses i punkt 1 innefattar personuppgifter som skyddas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2000 (*) skall kommissionen vidta nödvändiga skyddsåtgärder enligt den

förordningen. Om räkenskapsinformationen används av kommissionen i det syfte som beskrivs i punkt 1 b skall kommissionen se till att uppgifterna är anonyma och endast behandla dem i sammanfattad form.

3. Kommissionen skall se till att den räkenskapsinformation som avses i punkt 1 förblir konfidentiell och skyddad.

(*) EGT L 8, 12.1.2001, s. 1."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 420/2002**av den 6 mars 2002****om ny tilldelning av importrättigheter enligt förordning (EG) nr 1095/2001 avseende unga handjur av nötkreatur avsedda för gödning**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1095/2001 av den 5 juni 2001 om öppnande och förvaltning av en tullkvot för import av unga handjur av nötkreatur avsedda för gödning (1 juli 2001–30 juni 2002) ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.3 i denna, och

av följande skäl:

I artikel 1 i förordning (EG) nr 1095/2001 föreskrivs för perioden 1 juli 2001–30 juni 2002 att en tullkvot skall öppnas, omfattande 169 000 unga handjur av nötkreatur avsedda för gödning och som väger 300 kg eller mindre. I

artikel 9 i den förordningen föreskrivs en ny tilldelning av de kvantiteter som den 22 februari 2002 inte blivit föremål för någon ansökan om importlicens.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De kvantiteter som avses i artikel 9.1 i förordning (EG) nr 1095/2001 skall uppgå till 17 223 djur.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 7 mars 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 150, 6.6.2001, s. 25.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 421/2002

av den 6 mars 2002

om fastställande för februari månad 2002 av den särskilda växelkursen för det belopp som skall utgå som ersättning för kostnaderna för lagring av socker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2799/98 av den 15 december 1998 om införande av en agromonetär ordning för euron ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 1713/93 av den 30 juni 1993 om särskilda bestämmelser för tillämpningen av jordbruksräkningskurserna på sockerområdet ⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1509/2001 ⁽³⁾, särskilt artikel 1.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1878/2001 av den 26 september 2001 om övergångsåtgärder för systemet med kompensation för lagringskostnader för socker ⁽⁴⁾, föreskrivs att artikel 8 i rådets förordning (EG) nr 2038/1999 av den 13 september 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽⁵⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1527/2000 ⁽⁶⁾, skall fortsätta att gälla för socker som överförs från regleringsåret 2000/2001 till regleringsåret 2001/2002.
- (2) I artikel 1.2 i förordning (EEG) nr 1713/93 föreskrivs att det belopp som enligt artikel 8 i förordning (EG) nr 2038/1999 av den 13 september 1999 om den gemensamma organisationen av marknaderna för socker skall utgå som ersättning för lagringskostnader skall omräknas till nationell valuta med hjälp av en särskild jordbruksräkningskurs, vilken skall vara lika med den

tidsproportionellt beräknade genomsnittliga jordbruksräkningskurs som gällt under lagringsmånaden. Denna särskilda jordbruksräkningskurs måste fastställas varje månad för föregående månad. För de belopp som skall utgå som ersättning från och med den 1 januari 1999, efter införandet av detta datum av en agromonetär ordning för euron, bör särskilda växelkurser endast fastställas mellan euron och de nationella valutorna i de medlemsstater som inte har infört den gemensamma valutan.

- (3) Tillämpningen av dessa bestämmelser medför att den särskilda växelkursen för det belopp som skall utgå som ersättning för kostnaderna för lagring av socker måste fastställas för februari 2002 i de olika nationella valutorna i enlighet med bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den särskilda jordbruksväxelkurs som skall användas för de olika nationella valutorna för omräkning av det belopp som skall utgå som ersättning för de lagringskostnader som avses i artikel 8 i förordning (EG) nr 2038/1999 skall fastställas för februari månad 2002 på det sätt som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 7 mars 2002.

Den skall tillämpas från och med den 1 februari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 349, 24.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 159, 1.7.1993, s. 94.

⁽³⁾ EGT L 200, 25.7.2001, s. 19.

⁽⁴⁾ EGT L 258, 27.9.2001, s. 9.

⁽⁵⁾ EGT L 252, 25.9.1999, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 175, 14.7.2000, s. 59.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 6 mars 2002 om fastställande för februari månad 2002 av den särskilda växelkursen för det belopp som skall utgå som ersättning för kostnaderna för lagring av socker

Särskilda växelkurser		
1 EUR =	7,42959	danska kronor
	9,19024	svenska kronor
	0,611821	pund sterling

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2002/23/EG

av den 26 februari 2002

om ändring av bilagorna till rådets direktiv 86/362/EEG, 86/363/EEG och 90/642/EEG om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på spannmål, livsmedel av animaliskt ursprung samt vissa produkter av vegetabiliskt ursprung, inklusive frukt och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
 DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 86/362/EEG av den 24 juli 1986 om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på spannmål⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2001/57/EG⁽²⁾, särskilt artikel 10 i detta,

med beaktande av rådets direktiv 86/363/EEG av den 24 juli 1986 om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på livsmedel av animaliskt ursprung⁽³⁾, senast ändrat genom direktiv 2001/57/EG, särskilt artikel 10 i detta,

med beaktande av rådets direktiv 90/642/EEG av den 27 november 1990 om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på produkter av vegetabiliskt ursprung inklusive frukt och grönsaker⁽⁴⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2002/5/EG⁽⁵⁾, särskilt artikel 7 i detta,

med beaktande av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden⁽⁶⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2001/103/EG⁽⁷⁾, särskilt artikel 4.1 f i detta, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens direktiv 2001/49/EG⁽⁸⁾, 2001/87/EG⁽⁹⁾, 98/47/EG⁽¹⁰⁾ och 1999/1/EG⁽¹¹⁾ infördes de nya verksamma ämnena flupyrsulfuron-metyl, pymetrozin, azoxystrobin och kresoxim-metyl i bilaga I till direktiv 91/414/EEG, för att användas som herbicid på spannmål, som insekticid på spannmål, frukt, grönsaker, baljväxter, oljeväxtfrö och humle, som fungicid utan specificerad användning respektive som fungicid på spannmål, kärnfrukter och vin.
- (2) Att dessa verksamma ämnen infördes i bilaga I grundades på en utvärdering av de uppgifter som lämnats in om föreslagna användningsområden. Uppgifterna om användningen har lämnats in av vissa medlemsstater i enlighet med artikel 4.1 f i direktiv 91/414/EEG. Tillgängliga uppgifter har nu gåtts igenom och de har

befunnits vara tillräckliga för att vissa gränsvärden skall kunna fastställas.

- (3) Om det inte finns något permanent eller provisoriskt gränsvärde för resthalter på gemenskapsnivå skall medlemsstaterna, innan växtskyddsmedel med de verksamma ämnena får godkännas, fastställa ett provisoriskt nationellt gränsvärde i enlighet med artikel 4.1 f i direktiv 91/414/EEG.
- (4) Med anledning av att de verksamma ämnena infördes i bilaga I till direktiv 91/414/EEG, avslutades motsvarande tekniska och vetenskapliga utvärderingar genom kommissionens granskningsrapporter. Dessa rapporter avslutades den 16 oktober 1998, 27 april 2001, 22 april 1998 och 27 juli 2001 för kresoxim-metyl, flupyrsulfuron-metyl, azoxystrobin respektive pymetrozin. I dessa fastställs det acceptabla dagliga intaget (ADI) för kresoxim-metyl till 0,4 mg/kg kroppsvikt/dag, för flupyrsulfuron-metyl till 0,035 mg/kg kroppsvikt/dag, för azoxystrobin till 0,1 mg/kg kroppsvikt/dag och för pymetrozin till 0,03 mg/kg kroppsvikt/dag. Konsumenternas livstidsexponering genom livsmedel som behandlats med dessa verksamma ämnen har uppskattats och utvärderats med hjälp av gemenskapens använda metoder och praxis och med beaktande av de riktlinjer som offentliggjorts av Världshälsoorganisationen⁽¹²⁾ samt yttrandet om metoderna från Vetenskapliga kommittén för växter⁽¹³⁾. Det har beräknats att direktivets gränsvärden för resthalter inte kommer att leda till att de acceptabla dagliga intagen överskrids.
- (5) Under den utvärdering och diskussion som föregick införandet av flupyrsulfuron-metyl, azoxystrobin och kresoxim-metyl i bilaga I till direktiv 91/414/EEG noterades inga sådana akut toxiska effekter som gör det nödvändigt att fastställa en akut referensdos. Den akuta referensdosen för pymetrozin fastställdes till 0,1 mg/kg kroppsvikt/dag. Enligt exponeringsbedömningen kommer de föreslagna gränsvärdena för resthalter inte att leda till att konsumenterna utsätts för oacceptabel akut exponering.

⁽¹⁾ EGT L 221, 7.8.1986, s. 37.

⁽²⁾ EGT L 208, 1.8.2001, s. 36.

⁽³⁾ EGT L 221, 7.8.1986, s. 43.

⁽⁴⁾ EGT L 350, 14.12.1990, s. 71.

⁽⁵⁾ EGT L 34, 5.2.2002, s. 7.

⁽⁶⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 304, 21.11.2001, s. 14.

⁽⁸⁾ EGT L 176, 29.6.2001, s. 61.

⁽⁹⁾ EGT L 276, 19.10.2001, s. 17.

⁽¹⁰⁾ EGT L 191, 7.7.1998, s. 50.

⁽¹¹⁾ EGT L 21, 28.1.1999, s. 21.

⁽¹²⁾ Riktlinjer för beräkning av intaget av bekämpningsmedelsrester via födan (reviderad utgåva). Dessa riktlinjer har tagits fram av GEMS/Livsmedelsprogrammet i samarbete med Codex Alimentarius-kommittén för bekämpningsmedelsrester. Utgivare: Världshälsoorganisationen, 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

⁽¹³⁾ Yttrande från Vetenskapliga kommittén för växter beträffande frågor som rör ändringar av bilagorna till rådets direktiv 86/362/EEG, 86/363/EEG och 90/642/EEG (Yttrande från Vetenskapliga kommittén för växter, 14 juli 1998) (http://europa.eu.int/comm/dg24/health/sc/scp/out21_en.thml).

(6) För att konsumenterna skall kunna skyddas från exponering för rests substanser i eller på grödor för vilka det saknas godkännande, bör de provisoriska gränsvärden som fastställs motsvara den lägsta analytiska bestämningsgränsen för sådana produkter som omfattas av direktiven 86/362/EEG, 86/363/EEG och 90/642/EEG. Om gemenskapen fastställer sådana provisoriska gränsvärden för resthalter, påverkar detta inte medlemsstaternas möjligheter att fastställa egna provisoriska gränsvärden för flupyrsulfuron-metyl, pymetrozin, azoxystrobin och kresoxim-metyl i enlighet med artikel 4.1 f i direktiv 91/414/EEG och bilaga VI till detta. Fyra år bör räcka för att fastställa de flesta andra användningsområden för dessa verksamma ämnen. Därefter bör de provisoriska gränsvärdena för resthalter göras permanenta.

(7) Gemenskapen har anmält kommissionens utkast till direktiv till Världshandelsorganisationen (WTO), vars synpunkter har beaktats vid den slutliga utformningen av direktivet. Möjligheten att för import från tredje land fastställa särskilda gränsvärden för vissa kombinationer av bekämpningsmedel och grödor kan komma att undersökas av kommissionen, allteftersom relevanta data lämnas in.

(8) Yttrandet från Vetenskapliga kommittén för växter har beaktats, särskilt dess råd och rekommendationer om konsumentskyddet när det gäller livsmedel som behandlats med bekämpningsmedel.

(9) Detta direktiv är förenligt med yttrandet från Ständiga kommittén för växtskydd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande gränsvärden för bekämpningsmedelsrester skall läggas till i del A i bilaga II till direktiv 86/362/EEG:

Bekämpningsmedel	Gränsvärde (mg/kg)
Flupyrsulfuron-metyl	0,02 (*) (P) Spannmål
Pymetrozin	0,02 (*) (P) Spannmål

(*) Lägsta analytiska bestämningsgräns.

(P) Provisoriskt gränsvärde för resthalter. För jordbruksprodukter enligt bilaga II till direktiv 86/362/EEG, där gränsvärdena för resthalter av flupyrsulfuron-metyl och pymetrozin anges med "(P)", skall med detta menas att de är provisoriska i enlighet med artikel 4.1 f i direktiv 91/414/EEG.

Den 1 december 2005 skall de provisoriska gränsvärdena för resthalter av flupyrsulfuron-metyl och pymetrozin upphöra att vara provisoriska och bli permanenta i enlighet med artikel 4.1 i direktiv 86/362/EEG.

Artikel 2

Följande bekämpningsmedel skall läggas till i del B i bilaga II till direktiv 86/363/EEG:

Bekämpningsmedel	Gränsvärde (mg/kg)		
	Av kött, inbegripet fett, köttbe- redningar, slaktbiprodukter och animaliskt fett som förtecknas i bilaga I under KN-nummer 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, ex 0208, 0209 00, 0210, 1601 00, 1602	För mjölk och mjölkprodukter i bilaga I under KN-nummer 0401, 0402, 0405 00, och 0406	För färska ägg utan skal, fågelägg och äggula i bilaga I under KN-nummer 0407 00 och 0408
Pymetrozin	0,01 (*) (P)	0,01 (*) (P)	0,01 (*) (P)

(*) Lägsta analytiska bestämningsgräns.

(P) Provisoriskt gränsvärde för resthalten. För jordbruksprodukter enligt bilaga II till direktiv 86/363/EEG, där gränsvärdena för resthalter av pymetrozin anges med "(P)", skall med detta menas att de är provisoriska i enlighet med artikel 4.1 f i direktiv 91/414/EEG.

Den 1 december 2005 skall de provisoriska gränsvärdena för resthalter av pymetrozin upphöra att vara provisoriska och bli permanenta i enlighet med artikel 4.1 i direktiv 86/363/EEG.

Artikel 3

Gränsvärdena för bekämpningsmedelsrester av flupyrsulfuron-metyl och pymetrozin i bilagan till detta direktiv skall läggas till i bilaga II till direktiv 90/642/EEG. Gränsvärdena för bekämpningsmedelsrester av azoxystrobin i bilagan till detta direktiv skall ersätta de gränsvärden som anges i bilaga II till direktiv 90/642/EEG.

Artikel 4

De provisoriska gränsvärdena för bekämpningsmedelsrester av kresoxim-metyl i bilaga II till direktiv 90/642/EEG skall ändras till 0,2 mg/kg ^(P) för jordgubbar. ^(P) anger provisoriskt gränsvärde för resthalter.

För kresoxim-metyl skall de provisoriska gränsvärdena för resthalter bli permanent från och med den 19 oktober 2004.

Artikel 5

1. Medlemsstaterna skall senast den 31 augusti 2002 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall omedelbart underrätta kommissionen om detta.
2. De skall tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 september 2002.
3. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser, skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 6

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 26 februari 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Produktgrupper och exempel på enskilda produkter som gränsvärdena skall tillämpas på	Gränsvärden för bekämpningsmedelsrester (mg/kg)		
	Flupyrsulfuron-metyl	Azoxystrobin	Pymetrozin
1. Frukt, färsk, torkad eller rå, konserverad genom frysning utan tillsats av socker; nötter	0,02 (p) (*)		
(i) CITRUSFRUKTER Grapefrukt Citroner Lime Mandariner (inbegripet klementiner och liknande hybrider) Apelsiner Pomelo Övriga		1 (p)	0,3 (p)
(ii) TRÄDNÖTTER (skalade eller oskalade) Mandlar Paranötter Kashewnötter Kastanjer Kokosnötter Hasselnötter Makadamianötter Pekannötter Pinjenötter Pistachmandlar Valnötter Övriga		0,1 (p) (*)	0,02 (p) (*)
(iii) KÄRNFRUKTER Äpplen Päron Kvitten Övriga		0,05 (p) (*)	0,02 (p) (*)
(iv) STENFRUKTER Aprikoser Körsbär Persikor (inbegripet nektariner och liknande hybrider) Plommon Övriga		0,05 (p) (*)	0,05 (p) 0,05 (p) 0,02 (p) (*)
(v) BÄR OCH SMÅ FRUKTER (a) Bordsdruvor och druvor för vinframställning Bordsdruvor Druvor för vinframställning (b) Jordgubbar (odlade) (c) Rubusfrukter (odlade) Björnbär Blåhallon Loganbär Hallon Övriga		2 2 (p) 0,05 (p) (*)	0,02 (p) (*)

Produktgrupper och exempel på enskilda produkter som gränsvärdena skall tillämpas på	Gränsvärden för bekämpningsmedelsrester (mg/kg)		
	Flupyrsulfuron-metyl	Azoxystrobin	Pymetrozin
(b) Gurkväxter – ätligt skal Slanggurkor Druvgurkor Zucchini (sommarsquash) Övriga		1 (P)	0,5 (P)
(c) Gurkväxter – oätligt skal Meloner Squash (vintersquash) Vattenmeloner Övriga		0,5 (P)	0,2 (P)
(d) Sockermajs		0,05 (P) (*)	0,02 (P) (*)
(iv) KÅLGRÖNSAKER		0,05 (P) (*)	
(a) Blommande kål Broccoli Blomkål Övriga			0,02 (P) (*)
(b) Huvudbildande kål Brysselkål Vitkål, rödkål Övriga			0,05 (P) 0,02 (P) (*)
(c) Bladbildande kål Salladskål Grönkål Övriga			0,02 (P) (*)
(d) Kålrabbi			0,02 (P) (*)
(v) BLADGRÖNSAKER OCH FÄRSKA ÖRTER			
(a) Sallat och liknande Kryddkrasse Vårklynne Sallat Escarole Övriga		3 (P)	1 (P)
(b) Spenat och liknande Spenat Mangold Övriga		0,05 (P) (*)	0,02 (P) (*)
(c) Vattenkrasse		0,05 (P) (*)	0,02 (P) (*)
(d) Endivesallat		0,2 (P)	0,02 (P) (*)
(e) Örter Körvel Gräslök Persilja Snittselleri Övriga		0,05 (P) (*)	1 (P)
(vi) BALJVÄXTER (färska) Bönor (med skida) Bönor (utan skida) Ärter (med skida)		1 (P) 0,5 (P)	0,02 (P) (*)

Produktgrupper och exempel på enskilda produkter som gränsvärdena skall tillämpas på	Gränsvärden för bekämpningsmedelsrester (mg/kg)		
	Flupyrsulfuron-metyl	Azoxystrobin	Pymetrozin
Ärter (utan skida)		0,2 (P)	
Övriga		0,05 (P) (*)	
(vii) STJÄLKGRÖNSAKER (färska)			0,02 (P) (*)
Sparris			
Kardon			
Stjälselleri		5 (P)	
Fänkål			
Kronärtskockor		1 (P)	
Purjolök		0,1 (P)	
Rabarber			
Övriga		0,05 (P) (*)	
(viii) SVAMP		0,05 (P) (*)	0,02 (P) (*)
(a) Odlad svamp			
(b) Vild svamp			
3. Baljväxter	0,02 (P) (*)	0,1 (P)	0,02 (P) (*)
Bönor			
Linser			
Ärter			
Övriga			
4. Oljeväxtfröer	0,05 (P) (*)	0,05 (P) (*)	
Linfrö			
Jordnötter			
Vallmofrö			
Sesamfrö			
Solrosfrö			
Rapsfrö			
Sojabönor			
Senapsfrö			
Bomullsförö			0,05 (P)
Övriga			0,02 (P) (*)
5. Potatis	0,02 (P) (*)	0,05 (P) (*)	0,02 (P) (*)
Färsk potatis			
Övrig matpotatis			
6. TE (blad och stjälkar, torkade jästa eller ojästa av <i>Camellia sinensis</i>)	0,05 (P) (*)	0,1 (P) (*)	0,1 (P) (*)
7. Humle (torkad), inklusive pellets och pulver som inte koncentreras	0,05 (P) (*)	20 (P)	5 (P)

(P) Provisoriskt gränsvärde för resthalter. För jordbruksprodukter enligt bilaga II till direktiv 90/642/EEG, där gränsvärdena för resthalter av flupyrsulfuron-metyl, pymetrozin och azoxystrobin anges med "(P)", skall med detta menas att de är provisoriska i enlighet med artikel 4.1 f i direktiv 91/414/EEG.

Den 1 december 2005 skall de provisoriska gränsvärdena för resthalter av flupyrsulfuron-metyl och pymetrozin upphöra att vara provisoriska och bli permanenta i enlighet med artikel 3 i direktiv 90/624/EEG. För azoxystrobin skall detta ske den 1 augusti 2003.

(*) Anger lägsta analytiska bestämningsgräns.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 28 februari 2002

om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket

(2002/192/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 4 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar, som fogats till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (nedan kallat Schengenprotokollet),

med beaktande av en begäran från Irlands regering, som gjorts i skrivelser till rådets ordförande av den 16 juni 2000 och den 1 november 2001, om att, enligt vad som anges i dessa skrivelser, få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket,

med beaktande av kommissionens yttrande av den 14 september 2000 om denna begäran, och

av följande skäl:

- (1) Irland intar en särskild ställning i frågor som omfattas av avdelning IV i tredje delen av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, såsom erkänns i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning och i protokollet om tillämpning av vissa inslag i artikel 14 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på Förenade kungariket och Irland, som genom Amsterdamsfördraget fogats till Fördraget om Europeiska unionen och till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.
- (2) Schengenregelverket planerades och fungerar som en enhet som måste godtas i sin helhet och tillämpas av alla stater som stöder principen om avskaffande av personkontroller vid de gemensamma gränserna.
- (3) I Schengenprotokollet föreskrivs en möjlighet för Irland att delta i vissa av bestämmelserna i Schengenregelverket på grund av landets nämnda särskilda ställning.
- (4) Irland kommer att ha samma skyldigheter som en medlemsstat enligt de artiklar i 1990 års Schengenkonvention som förtecknas i detta beslut.
- (5) Med beaktande av den särskilda ställning som Irland har enligt ovan deltar Irland i enlighet med detta beslut inte i de bestämmelser i 1990 års konvention om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 (nedan kallad Schengenkonventionen) som rör gränser.
- (6) Med beaktande av de allvarliga frågor som tas upp i artiklarna 26 och 27 i Schengenkonventionen kommer Irland att tillämpa dessa artiklar tillsammans med de åtgärder som avses i detta beslut, vilka grundar sig på dessa artiklar.
- (7) Irland har begärt att få delta i samtliga bestämmelser i Schengenregelverket om inrättandet och användningen av Schengens informationssystem (nedan kallat SIS), utom bestämmelserna om de rapporter som anges i artikel 96 i Schengenkonventionen och övriga bestämmelser som hänför sig till dessa rapporter.
- (8) Rådet anser att vid begränsat deltagande från Irlands sida i Schengenregelverket måste samstämmigheten i de ämnesområden som utgör regelverkets helhet iaktas.
- (9) Rådet erkänner därför Irlands rätt att, i enlighet med artikel 4 i Schengenprotokollet, göra en begäran om begränsat deltagande och noterar samtidigt att det är nödvändigt att beakta följderna av att Irland deltar på detta sätt i bestämmelserna om inrättandet och användningen av SIS för tolkningen av andra berörda bestämmelser i Schengenregelverket och de ekonomiska följderna av det.
- (10) Det förfarande som fastställs i artikel 2.1 i avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om fastställande av rättigheter och skyldigheter mellan Irland och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, å ena sidan, och Republiken Island och Konungariket Norge, å andra sidan, på de områden av Schengenregelverket som är tillämpliga på dessa stater ⁽¹⁾ har iakttagits.

(1) EGT L 15, 20.1.2000, s. 2.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Irland skall delta i följande bestämmelser i Schengenregelverket:

a) I fråga om bestämmelserna i Schengenkonventionen med tillhörande slutakt och gemensamma förklaringar:

i) Artiklarna 26 och 27.

Artikel 39.

Artikel 44.

Artiklarna 46 och 47, utom artikel 47.2 c.

Artiklarna 48–51.

Artiklarna 52 och 53.

Artiklarna 54–58.

Artikel 59.

Artiklarna 61–66.

Artiklarna 67–69.

Artiklarna 71–73.

Artiklarna 75 och 76.

Artiklarna 126–130 i den mån de hänför sig till de bestämmelser som Irland deltar i, i enlighet med denna punkt.

Gemensam förklaring 3 till slutakten om artikel 71.2.

ii) Följande bestämmelser om Schengens informations-system i den mån de inte hänför sig till artikel 96:

Artikel 92.

Artiklarna 93–95.

Artiklarna 97–100.

Artikel 101, utom punkt 2 i denna.

Artiklarna 102–108.

Artiklarna 109–111, i fråga om personuppgifter som registrerats i det nationella registret i Irlands SIS.

Artiklarna 112 och 113.

Artikel 114, i fråga om personuppgifter som registrerats i det nationella registret i Irlands SIS.

Artiklarna 115–118.

iii) Övriga bestämmelser om Schengens informations-system:

Artikel 119.

b) I fråga om bestämmelserna i avtalen om anslutning till Schengenkonventionen, slutakterna och de gemensamma förklaringarna till dessa:

i) Det avtal som undertecknades den 27 november 1990 om Italienska republikens anslutning: artikel 4.

ii) Det avtal som undertecknades den 25 juni 1991 om Konungariket Spaniens anslutning: artikel 4 och slutakten, del III, förklaring 2.

iii) Det avtal som undertecknades den 25 juni 1991 om Portugisiska republikens anslutning: artiklarna 4, 5 och 6.

iv) Det avtal som undertecknades den 6 november 1992 om Helleniska republikens anslutning: artiklarna 3, 4 och 5 och slutakten, del III, förklaring 2.

v) Det avtal som undertecknades den 28 april 1995 om Republiken Österrikes anslutning: artikel 4.

vi) Det avtal som undertecknades den 19 december 1996 om Konungariket Danmarks anslutning: artiklarna 4 och 6 och slutakten, del II, gemensam förklaring 3.

vii) Det avtal som undertecknades den 19 december 1996 om Republiken Finlands anslutning: artiklarna 4 och 5 och slutakten, del II, gemensam förklaring 3.

viii) det avtal som undertecknades den 19 december 1996 om Konungariket Sveriges anslutning: artiklarna 4 och 5 och slutakten, del II, gemensam förklaring 3.

c) I fråga om bestämmelserna i följande beslut av Verkställande kommittén, inrättad genom Schengenkonventionen, i den utsträckning de berör de bestämmelser i vilka Irland deltar enligt punkt a:

i) SCH/Com-ex (93) 14 (förbättring av det praktiska rättsliga samarbetet för att bekämpa narkotikahandel).

SCH/Com-ex (94) 28 rev (certifikat enligt artikel 75 för transport av narkotika och/eller psykotropa ämnen).

SCH/Com-ex (98) 26 slutlig (inrättande av Ständiga kommittén för genomförande av Schengenkonventionen) under förutsättning av ett internt arrangemang med närmare föreskrifter för irländska experters deltagande i uppdrag under ledning av den relevanta rådsarbetsgruppen.

SCH/Com-ex (98) 51 rev 3 (gränsöverskridande polis-samarbete i samband med förebyggande åtgärder och upplärande av brott efter ansökan).

SCH/Com-ex (98) 52 (riktlinjer för det gränsöverskridande polissamarbetet).

SCH/Com-ex (99) 1 rev 2 (regelverk med avseende på narkotika).

SCH/Com-ex (99) 6 (regelverk för telekommunikationer).

SCH/Com-ex (99) 8 rev 2 (avlönning av informationspersonal).

SCH/Com-ex (99) 11 rev 2 (beslut om samarbete mot överträdelser av trafikbestämmelser).

SCH/Com-ex (99) 18 (förbättring av polissamarbetet när det gäller att förebygga och klara upp brottsliga handlingar).

ii) SCH/Com-ex (97) 2 rev 2 (tilldelande av anbud för den preliminära undersökningen av SIS II).

SCH/Com-ex (97) 18 (norges och Islands andel av anläggnings- och driftskostnaderna för C.SIS).

SCH/Com-ex (97) 24 (utvecklingen av SIS).

SCH/Com-ex (97) 35 (ändring av budgetförordningen för C.SIS).

SCH/Com-ex (98) 11 (C.SIS med 15/18 anslutna stater).

SCH/Com-ex (99) 5 (Sirene-handboken).

d) I fråga om bestämmelserna i följande förklaringar från Verkställande kommittén, som inrättades genom Schengenkonventionen, i den utsträckning de hänför sig till de bestämmelser i vilka Irland deltar enligt punkt a:

- i) SCH/Com-ex (96) decl 6 rev 2 (Förklaring om utlämning).
- ii) SCH/Com-ex (97) decl 13 rev 2 (Bortrövande av minderåriga).
SCH/Com-ex (99) decl 2 rev (SIS struktur).

Artikel 2

1. Det behöriga ministerium som avses i artikel 65.2 i Schengenkonventionen skall vara ministeriet för justitiefrågor, jämställdhet och lagstiftningsrevision.

2. Irland skall delta i följande rättsakter från rådet:

- a) Beslut 2000/586/RIF av den 28 september 2000 om inrättande av ett förfarande för ändring av artiklarna 40.4 och 40.5, 41.7 och 65.2 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna ⁽¹⁾, till den del som detta beslut avser artikel 65.2 i 1990 års konvention.
- b) Direktiv 2001/40/EG av den 28 maj 2001 om ömsesidigt erkännande av beslut om avvisning eller utvisning av medborgare i tredje land ⁽²⁾.
- c) Direktiv 2001/51/EG av den 28 juni 2001 om komplettering av bestämmelserna i artikel 26 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 ⁽³⁾.

Artikel 3

Den delegation som företräder Irlands nationella tillsynsmyndighet i den gemensamma tillsynsmyndighet som inrättats enligt artikel 115 i Schengenkonventionen skall inte ha rätt att delta i röstningsförfaranden i den gemensamma tillsynsmyndigheten om frågor som rör tillämpningen av de bestämmelser som ingår i eller bygger på Schengenregelverket och som Irland inte deltar i.

Artikel 4

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.3, skall bestämmelserna i artikel 1 få verkan, mellan Irland och medlemsstaterna och andra stater för vilka dessa bestämmelser

redan har fått verkan, när villkoren för genomförandet av dessa bestämmelser har uppfyllts i alla dessa medlemsstater och andra stater, genom ett beslut av rådet. Rådet får besluta att fastställa olika tidpunkter för ikraftträdandet av olika bestämmelser för olika ämnesområden.

2. Rådet skall fatta beslut om de närmare juridiska och tekniska arrangemangen inbegripet bestämmelser om data-skydd, för Irlands deltagande i de bestämmelser som avses i artikel 1 a ii och iii, c ii och d ii, innan de bestämmelser som anges i artikel 1 träder i kraft i enlighet med punkt 1.

3. Varje beslut enligt punkterna 1 och 2 skall fattas av rådet med enhällighet av de i artikel 1 i Schengenprotokollet nämnda medlemmarna och företrädaren för Irlands regering. Företrädaren för Förenade kungarikets regering skall också delta i rådets beslut enligt denna artikel.

Artikel 5

1. Irland skall vara bundet av följande rättsakter från rådet:

- a) Beslut 1999/323/EG av den 3 maj 1999 om att upprätta en budgetförordning för budgetaspekterna på rådets generalsekreterares förvaltning av de avtal som ingås av denne såsom företrädare för vissa medlemsstater, om installation och drift av förvaltningsenhetens Help Desk Server och av Sirene-nätet steg II ⁽⁴⁾ samt ändringar av detta.
- b) Beslut 2000/265/EG av den 27 mars 2000 om upprättande av en budgetförordning för budgetaspekterna på rådets ställföreträdande generalsekreterares förvaltning av de avtal som ingås i dennes namn, på vissa medlemsstaters vägnar, om installation och drift av kommunikationsinfrastrukturen för Schengensammanhang (Sisnet) ⁽⁵⁾ samt ändringar av detta.
- c) Beslut 2000/777/EG av den 1 december 2000 om tillämpningen av Schengenregelverket i Danmark, Finland och Sverige samt i Island och Norge ⁽⁶⁾.
- d) Förordning (EG) nr 2424/2001 av den 6 december 2001 om utvecklingen av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) ⁽⁷⁾.
- e) Beslut 2001/886/RIF av den 6 december 2001 om utvecklingen av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) ⁽⁸⁾.

2. Irland skall stå för alla kostnader av teknisk natur som rör Irlands begränsade deltagande i driften av SIS.

Artikel 6

1. Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Det får verkan den 1 april 2002.

⁽¹⁾ EGT L 248, 3.10.2000, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 149, 2.6.2001, s. 34.

⁽³⁾ EGT L 187, 10.7.2001, s. 45.

⁽⁴⁾ EGT L 123, 15.5.1999, s. 51.

⁽⁵⁾ EGT L 85, 6.4.2000, s. 12. Beslutet senast ändrat genom beslut 2000/664/EG (EGT L 287, 31.10.2000, s. 24).

⁽⁶⁾ EGT L 309, 9.12.2000, s. 24.

⁽⁷⁾ EGT L 328, 13.12.2001, s. 4.

⁽⁸⁾ EGT L 328, 13.12.2001, s. 1.

2. Från och med den dag då detta beslut antas skall Irland, i enlighet med artikel 5 i Schengenprotokollet, anses till rådets ordförande oåterkalleligen ha anmält sin önskan att delta i alla förslag och initiativ som grundar sig på Schengenregelverket enligt artikel 1.

3. Åtgärder som grundas på Schengenregelverket enligt artikel 1 och som antagits före antagandet av det rådsbeslut som avses i artikel 4.1, inbegripet de åtgärder som avses i artikel 2.2 a–c, skall bli gällande för Irland vid den tidpunkt eller de tidpunkter då rådet enligt artikel 4 beslutar att det regelverk som det hänvisas till i artikel 1 skall få verkan för Irland, såvida det inte i åtgärden anges en senare tidpunkt.

Utfärdat i Bryssel den 28 februari 2002.

På rådets vägnar

A. ACEBES PANIAGUA

Ordförande

RÅDETS BESLUT

av den 28 februari 2002

om extra nationellt stöd från Republiken Frankrikes regering till destillation av vissa produkter inom vinsektorn

(2002/193/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 tredje stycket i detta,

med beaktande av begäran från Republiken Frankrikes regering av den 21 januari 2002, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 29 i rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin (¹) får gemenskapen lämna stöd för destillation av viner för att stödja marknaden för vin och därigenom underlätta den fortsatta försörjningen med vindestillat.
- (2) Enligt artikel 30 i ovan nämnda förordning får krisdestillation vidtas om marknaden för vin störs till följd av ovanligt stora överskott och/eller kvalitetsproblem.
- (3) I Frankrike innebar produktionsåret 2000/2001 en försämring av marknadsläget som kännetecknades av att lagren av bordsvin ökade och att försäljningsvolymerna gick tillbaka jämfört med produktionsåret 1999/2000. Den 31 juli 2001 uppgick lagren av denna typ av vin till 17,5 miljoner hektoliter, vilket är en ökning med 62 % jämfört med de två föregående produktionsåren.
- (4) Denna situation för den franska marknaden förklarades också av en rikligare produktion på gemenskapsplanet de två senaste produktionsåren, trots en nedgång av produktionen i Frankrike under produktionsåret 2000/2001, och av konsumenternas minskade intresse för ordinära bordsviner, samtidigt som lantvinerna av särskilda druvsorter utsätts för konkurrens från nya producentländer.
- (5) Dessa omständigheter är orsaken till den ytterst negativa situationen under produktionsåret 2001/2002, som har inneburit en kraftig nedgång i inkomster och priser inom denna sektor, nämligen - 18 % respektive - 25 %.
- (6) Tillämpningen av destillationssystemet enligt ovan nämnda artikel 29 har inte lett till att balansen återställts på den franska marknaden, bland annat på grund av att relativt få avtal har tecknats till det föreslagna priset,

eftersom vinpriserna på den franska marknaden trots det försämrade läget har varit högre än priset för denna destillation, och på grund av att antalet tecknade avtal på gemenskapsnivå har minskat kraftigt.

- (7) Denna obalans på marknaden för bordsvin har föranlett den franska regeringen att begära att krisdestillation skall inledas, enligt artikel 30 i ovan nämnda förordning, av 4,5 miljoner hektoliter bordsvin. Denna krisdestillation innebär att ett pris betalas till producenten. Det pris som tidigare fastställts var 1,914 euro per volymprocent/hl, vilket den franska regeringen anser helt otillräckligt för att återställa balansen på marknaden.
- (8) För att råda bot på denna situation planerar den franska regeringen att, upp till gränsen för den kvot på 4 miljoner hektoliter som godkändes den 8 februari 2002 av Förvaltningskommittén för vin på förslag av kommissionen, bevilja extra nationellt stöd till de producenter som levererar vin till den destillationstyp som avses i artikel 30 i ovan nämnda förordning, vilket möjliggör en höjning av det pris som betalas till producenten för denna destillation till högst 2,744 euro per volymprocent/hl, dvs. en beräknad maximal kostnad för denna nationella åtgärd på cirka 39,84 miljoner euro.
- (9) Det föreligger alltså exceptionella omständigheter som gör det möjligt att anse detta stöd, undantagsvis och i den utsträckning som det är absolut nödvändigt för att avhjälpa den konstaterade obalansen, som förenligt med den gemensamma marknaden, enligt de villkor som anges i detta beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ett extra stöd från den franska regeringen till destillation av 4 miljoner hektoliter bordsvin på Frankrikes territorium med ett belopp på högst 39,84 miljoner euro, upp till det belopp som är nödvändigt för att kunna höja vinpriset till 2,744 euro per volymprocent/hl inom ramen för genomförandet av krisdestillationen enligt artikel 30 i förordning (EG) nr 1493/1999, skall anses förenligt med den gemensamma marknaden.

⁽¹⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2585/2001 (EGT L 345, 29.12.2001, s. 10).

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 28 februari 2002.

På rådets vägnar
A. ACEBES PANIAGUA
Ordförande

RÅDETS BESLUT

av den 28 februari 2002

om extra nationellt stöd från Republiken Italiens regering till destillation av vissa produkter inom vinsektorn

(2002/194/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 tredje stycket i detta,

med beaktande av begäran från Republiken Italiens regering av den 31 januari 2002, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 29 i rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ⁽¹⁾ får gemenskapen lämna stöd för destillation av viner för att stödja marknaden för vin och därigenom underlätta den fortsatta försörjningen med vindestillat.
- (2) Enligt artikel 30 i ovan nämnda förordning får krisdestillation vidtas om marknaden för vin störs till följd av ovanligt stora överskott och/eller kvalitetsproblem.
- (3) Situationen för produktionsåret 2001/2002 är krisartad, vilket kan skyllas på den bristande balansen mellan tillgång och efterfrågan. Detta beror inte främst på överproduktion utan på att produktutbudet är mycket stort på den inre marknaden på grund av den ökande lagringen och importen av vin från tredje land. I synnerhet finns det betydande överskott av vita bordsviner på den italienska marknaden, och lagren av bordsviner har överskridit 1999 års nivå med 70 %. Dessutom har det genomsnittliga priset på denna typ av vin sjunkit med 23 % jämfört med produktionsåret 1998/1999, vilket innebär en avsevärd minskning av producenternas inkomster.
- (4) Den frivilliga destillationen av bordsviner för att garantera försörjningen av marknaden för spritdrycker enligt artikel 29 i förordning (EG) nr 1493/1999 har inte medfört någon förbättring av situationen på den italienska marknaden eftersom antalet tecknade avtal har nått en nivå som motsvarar två gånger de tillåtna volymerna.
- (5) Denna obalans på marknaden för bordsvin har föranlett den italienska regeringen att begära att krisdestillation skall inledas, enligt artikel 30 i ovannämnda förordning, av 5 miljoner hektoliter bordsvin. Denna krisdestillation innebär att ett pris betalas till producenten. Det pris som tidigare faststälts var 1,914 euro per volymprocent/hl,

vilket den italienska regeringen anser otillräckligt för åstadkomma en verklig sanering av marknaden.

- (6) För att råda bot på denna situation planerar den italienska regeringen att, upp till gränsen för den kvot på 4 miljoner hektoliter som godkändes den 8 februari 2002 av Förvaltningskommittén för vin på förslag av kommissionen, bevilja extra nationellt stöd till de producenter som levererar vin till den destillationstyp som avses i artikel 30 i ovan nämnda förordning, vilket möjliggör en höjning av det pris som betalas till producenten för denna destillation till högst 2,12 euro per volymprocent/hl, dvs. en beräknad maximal kostnad för denna nationella åtgärd på cirka 8,27 miljoner euro.
- (7) Det föreligger alltså exceptionella omständigheter som gör det möjligt att anse detta stöd, undantagsvis och i den utsträckning som det är absolut nödvändigt för att avhjälpa den konstaterade obalansen, som förenligt med den gemensamma marknaden, enligt de villkor som anges i detta beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

ETT extra stöd från den italienska regeringen till destillation av 4 miljoner hektoliter bordsvin på Italiens territorium med ett belopp på högst 8,27 miljoner euro, upp till det belopp som är nödvändigt för att kunna höja vinpriset till 2,12 euro per volymprocent/hl inom ramen för genomförandet av krisdestillationen enligt artikel 30 i förordning (EG) nr 1493/1999, skall anses förenligt med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 28 februari 2002.

På rådets vägnar

A. ACEBES PANIAGUA

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2585/2001 (EGT L 345, 29.12.2001, s. 10).

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 17 oktober 2001

om det stödsystem som Italien har för avsikt att genomföra för sektorerna för produktion, bearbetning och marknadsföring av produkter i bilaga I till EG-fördraget (lag nr 81 för regionen Sicilien av den 7 november 1995)

[delgivet med nr K(2001) 3060]

(Endast den italienska texten är giltig)

(2002/195/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ⁽¹⁾,

efter att ha uppmanat berörda parter att i enlighet med den artikeln inkomma med sina synpunkter, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

(1) I en skrivelse av den 6 december 1995 underrättade de italienska myndigheterna i enlighet med artikel 88.3 i EG-fördraget kommissionen om lag nr 81 för regionen Sicilien av den 7 november 1995. "Ekonomiska bestämmelser för år 1995" (nedan kallad lag nr 81/1995) beträffande sektorerna för produktion, bearbetning och marknadsföring av produkterna i bilaga I till fördraget. I en skrivelse av den 2 maj 1996 meddelade samma myndigheter texten till regionallag nr 18 av den 6 april 1996 (nedan kallad lag nr 18/1996), "Interventioner inom sektorerna för företagare och ungdomssamarbete. Fonden för mekanisering av jordbruket (ESA). Ändring av normerna. Förlängning av villkoren" som innebär en ändring av artikel 10 i regional lag nr 81/1995.

(2) Det stödsystem som föreskrivs i lag nr 81/1995, vars tillämpning i enlighet med artikel 87 i fördraget är uppskjuten i avvaktan på ett kommissionsbeslut, har av kommissionens generalsekretariat registrerats med nummer

N 408/B/96 när det gäller regionallag nr 81/1995 om sektorerna för produktion, bearbetning och marknadsföring av produkter bilaga I till fördraget, och

N 408/A/96, när det gäller de andra sektorerna.

⁽¹⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1. Se punkt 36 i detta beslut. Genom förordningen upphävs rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin. Genom den förordningen upphävdes rådets förordning (EEG) nr 337/79 av den 5 februari 1979 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin i dess lydelse efter ändringen genom rådets förordning (EEG) nr 454/80 av den 18 februari 1980.

- (3) Kommissionen har granskat och i enlighet med artiklarna 87 och 88 i fördraget (skrivelse från kommissionen SG (97) D/07189 av den 20 augusti 1997) godkänt stöd N 408/A/96, när det gäller stödåtgärder som ingår i lag nr 81/1995, under förutsättning att de tillämpas inom andra sektorer än jordbruk, fiske och vattenbruk. Tillämpningen på sektorerna för jordbruk, fiske och vattenbruk av de åtgärder som ingår i ovannämnda lag har granskats av kommissionen inom ramen för stöd N 408/B/96.

Detta beslut gäller inte stöd N 408/A/96.

- (4) Kompletterande uppgifter som meddelades genom skrivelse 5657 av den 9 augusti 1996, skrivelse 7382 av den 30 oktober 1996, skrivelse 7694 av den 13 november 1996 och skrivelse 2694 av den 12 april 1996. På grundval av de uppgifter som de italienska myndigheterna har lämnat har det konstaterats att artiklarna 4 och 9 i lag nr 81/1995 gäller sektorerna för jordbruk, fiske och vattenbruk – när det gäller artikel 8 har myndigheterna inte lämnat något uttömmande svar på kommissionens frågor om den artikeln tillämpningsområde, och särskilt dess tillämpning inom sektorerna för produktion, bearbetning och marknadsföring av de produkter som omfattas av bilaga I till fördraget.
- (5) I en skrivelse av den 23 januari 1997 meddelade kommissionen Italien sin avsikt att för det stödet inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 88.2 i fördraget.
- (6) Kommissionens beslut att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽²⁾. Kommissionen uppmanade berörda parter att framföra sina synpunkter på åtgärden i fråga.
- (7) De italienska myndigheterna framförde sina synpunkter i sina skrivelser nr 3155 och nr 3899 av den 8 maj 1997 respektive den 12 juni 1997. Kommissionen har inte mottagit några synpunkter på ärendet från andra berörda parter.
- (8) I skrivelse nr 9365 av den 23 juli 2001, registrerad den 28 augusti 2001, begärde de italienska myndigheterna att artikel 7.7 i rådets förordning (EG) 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽³⁾ skulle tillämpas på artikel 4 i lag nr 81/1995 och att kommissionen alltså skulle fatta ett beslut inom två månader från det datum då begäran registerades.
- (9) Detta beslut gäller endast stödåtgärdernas tillämplighet på de sektorer som ingår i bilaga I till fördraget (det vill säga jordbrukssektorn; produktion, bearbetning och marknadsföring av produkter från jordbruk, fiske och vattenbruk).

II. BESKRIVNING

- (10) De åtgärder som berörs av detta beslut är endast de som ingår i artiklarna 4, 8 och 9 i regional lag nr 81/1995 och som nedan beskrivs med avseende på tillämpligheten för produkterna i bilaga I i fördraget (jordbruks- och fiskeriprodukter). I den mån de stöd som föreskrivs i lag nr 81/1995 är tillämpliga på andra sektorer än jordbruk, fiske och vattenbruk har de granskats och godkänts av kommissionen enligt artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget genom skrivelse SG (97) D/07189 av den 20 augusti 1997.
- (11) *Artikel 4 i regional lag nr 81/1995.* På grundval av den artikeln bemyndigas den regionala Assessore för jordbruket att "bevilja de stöd som avses i artikel 78 i regional lag nr 25/1993 till vinodlare som i enlighet med förordning (EEG) nr 454/80 ⁽⁴⁾ beviljats återplanteringsrätt och som till följd av skadorna av torkan 1988–90 ansökt om stöd enligt förordning (EEG) nr 1442/88, ⁽⁵⁾ med samma regler". För 1995 är 2 000 miljoner italienska lire (cirka 1 miljon euro) anslagna för ändamål enligt denna artikel.

⁽²⁾ EGT C 88, 19.3.1997, s. 17.

⁽³⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ Se skäl 36 i detta beslut.

⁽⁵⁾ Se skäl 36 i detta beslut.

För att kunna beviljas stödet måste vingårdarna uppfylla de tre villkor som fastställs i artikeln:

- i) De skall ha beviljats återplanteringsrätt enligt förordning (EEG) nr 454/80 ⁽⁶⁾.
- ii) På grund av torkan 1988–90 skall de inte ha kunnat utnyttja denna rätt.
- iii) De skall ha lagt fram en begäran i syfte att beviljas bidrag för slutgiltig nedläggning av vinodlingsarealer enligt förordning (EEG) nr 1442/88.

Stödmottagarna kan få de bidrag som föreskrivs i artikel 78 i regional lag nr 25/1993, där det fastställs att vingårdar som ansökt om röjning och återplantering och som drabbats av förluster till följd av torkan under åren 1988–90 kan beviljas det stöd som avses i förordning (EEG) nr 1442/88.

Stödet är avsett att kompensera de berörda vinodlarna för att det på grund av torkan var omöjligt att utnyttja återplanteringsrätten, eftersom rätten var tidsbegränsad och löpte ut under de år som torkan härjade, genom att i gengäld erbjuda dem det bidrag som var avsett för slutgiltig nedläggning av vinodlingsarealer.

- (12) När det gäller artikel 4 utvecklar kommissionen i skrivelsen av den 23 januari 1997 om att förfarandet skall inledas de överväganden som återges oförkortade i punkterna 13–16.
- (13) I förordning (EEG) nr 1442/88 ⁽⁷⁾ om beviljande av bidrag för produktionsåren 1988/89–1997/98 för slutgiltig nedläggning av vinodlingsarealer ⁽⁸⁾, föreskrivs att stöd (finansierade genom EUGFJ:s garantifonder) skall beviljas vinodlare som slutgiltigt upphör med produktionen. Nedläggningen skall ske enligt de villkor som fastställs i förordningen. Stödets storlek varierar (se tredje skälet i förordningen) beroende på de nedlagda arealernas produktivitet, detta av hänsyn till såväl kostnaderna för röjningen och förlusten av rätten till återplantering som till förlusten av framtida inkomster. Det säger sig självt att det första villkor som skall uppfyllas är att vingården skall röjas (artikel 4.2 i förordningen: "Bidraget skall beviljas på villkor att den sökande avger en skriftlig förklaring att [...] röja eller låta röja vinstockarna på de arealer som bidragsansökningen avser", och artikel 6 i förordningen: "Bidragsbeloppet för slutgiltig nedläggning skall betalas ut [...] under förutsättning att den sökande har framlagt bevis för att röjningen faktiskt har ägt rum."). När det gäller det aktuella bidraget tycks de regionala myndigheternas målsättning inte vara att uppmuntra vinodlarna att upphöra med att utnyttja de arealer som för närvarande brukas (det mål som föreskrivs genom förordning (EEG) nr 1442/88), utan snarare att kompensera dem för att de inte har utnyttjat en återplanteringsrätt. Genom den sicilianska bestämmelsen föreskrivs ett bidrag av samma typ som det som avses i förordning (EEG) nr 1442/88 (som har till syfte att uppmuntra till nedläggning av befintliga vingårdar och som beräknas med utgångspunkt från de förluster som kan förväntas av en sådan nedläggning) för att kompensera för en avgörande händelse som inte har någonting att göra med avgörande händelser inom ramen för det medfinansierade stödet. Med tanke på beräkningsmetoderna för det bidrag som föreskrivs i gemenskapens förordning, och att de två avgörande händelserna är helt olika i dessa två fall, systemet enligt förordning (EG) nr 1442/88 och regionalstödet, skulle ett beviljande av detta bidrag säkert leda till att mottagarna blev överkompenserade för sina kostnader
- (14) Med tanke på ovanstående är det inte möjligt att hävda att den sicilianska bestämmelsen eftersträvar ett mål som är liknande det som avses i gemenskapens lagstiftning enligt artikel 19 i den aktuella förordningen: "Denna förordning skall inte hindra att stöd beviljas i enlighet med nationella bestämmelser med liknande mål som denna förordning. Beviljandet av sådant stöd skall [...] granskas i förhållande till artiklarna 92, 93 och 94 i fördraget". Övervägandena ovan är tillämpliga under förutsättning att de ovannämnda återplanteringsrätterna är giltiga.

⁽⁶⁾ I texten till artikel 4 i den regionala lagen är de rättsliga bestämmelserna otydliga; bland de fastställda villkoren finns det som gäller återplanteringsrätten enligt förordning (EEG) nr 454/80. När lagen offentliggjordes var de bestämmelser som genom förordning (EEG) nr 454/80 infördes i förordning (EEG) nr 337/79 inte längre giltiga sedan den 1 april 1987 (datum för ikraftträdande av förordning (EEG) nr 822/87 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin). Återplanteringsrätterna hade i själva verket beviljats på grundval av förordning (EEG) nr 337/79.

⁽⁷⁾ Se skäl 36 i detta beslut.

⁽⁸⁾ EGT L 132, 28.5.1998, s. 3. Genom förordning (EG) nr 1595/96 av den 30 juli 1996 förlängdes förordningens giltighet till vinåret 1997/98 (EGT L 206, 16.8.1996, s. 36).

- (15) I det aktuella fallet är de återplanteringsrätter som föreskrivs i den regionala lagen i fråga, och som beviljats enligt förordning (EEG) nr 337/79, inte ens giltiga längre (eftersom deras varaktighet fastställdes till åtta år genom bestämmelserna i den gamla organisationen av marknaden, vilket innebär att den sista återplanteringsrätten på grundval av den lagstiftningen förlorade sin giltighet allra senast åtta år efter den 31 mars 1987). Till sitt innehåll tycks det regionala stödet i fråga syfta till att bevilja de stöd som föreskrivs i förordning (EEG) nr 1442/88 (för vinodlare som röjer vinstockarna på sina vingårdar till förmån för sicilianska vinodlare som hade fått återplanteringsrätt enligt bestämmelserna i förordning (EEG) nr 337/79 och som på grund av torkan under perioden 1988/90 inte kunde utnyttja denna återplanteringsrätt. Det rör sig alltså om en retroaktiv ersättning för förlusten av en återplanteringsrätt som inte längre kan utnyttjas.
- (16) Om ett stöd beviljas enligt förordning (EEG) nr 1442/88 i fråga om en giltig återplanteringsrätt skulle få till effekt att vinodlarens kostnader överkompenseras skulle det i fråga om en återplanteringsrätt som ur rättslig synpunkt inte existerar innebära att bidraget helt enkelt blir gratis (i den bemärkelsen att ingen motprestation krävs) och det bör därför betraktas som ett driftsstöd som i princip är oförenligt med den gemensamma marknaden. Bidraget riktar sig till en sektor som även när det gäller produktionsnedläggning omfattas av bestämmelser inom ramen för en gemensam organisation av marknaden. Enligt domstolens rättspraxis är dessa bestämmelser fullständiga och uttömmande, och de utesluter medlemsstaternas möjlighet att genomföra åtgärder som kan skada dem. Av det föregående framgår att det aktuella regionalstödet tycks strida mot gemenskapens bestämmelser om den gemensamma organisationen av marknaden för vin (förordning (EEG) nr 822/87), och det kan därför inte komma i åtnjutande av något av de undantag som föreskrivs i artikel 87.2 och 87.3 (tidigare artikel 92) i fördraget.
- (17) *I artikel 8 i regionallag nr 81/1995* föreskrivs en ökning med 10 000 miljoner italienska lire ur den fond för roterande uttag som finns hos CRIAS (Cassa regionale per il credito alle imprese artigiane) och som lämnar driftskrediter till hantverksföretag.
- (18) I sin skrivelse av den 23 januari 1997 om att förfarandet skulle inledas grundade sig kommissionen på de överväganden som beskrivs närmare i punkterna 19 och 20.
- (19) Det kan inte uteslutas att det inom denna artikels tillämpningsområde kan finnas hantverksföretag inom sektorn för produktion, bearbetning och marknadsföring av produkter som ingår i bilaga I till fördraget. I skrivelse nr 23927 av den 17 juni 1996 uppmanade kommissionen de italienska myndigheterna att lämna närmare uppgifter om vilka verksamhetsområden som ingår i definitionen av hantverksföretag, och i synnerhet huruvida de inbegriper produktion, bearbetning och marknadsföring av jordbruksprodukter. I sitt svar, nr 7382 av den 30 oktober 1996, medgav de italienska myndigheterna att även om företag inom jordbruksproduktionen inte är berättigade till stöd så tolkas i den aktuella regionen begreppet hantverksföretag ibland, i *ad hoc*-lagstiftning, så att det inbegriper viss bearbetning och marknadsföring (exempelvis när det gäller investeringar i mejerisektorn) och att man därför måste hänvisa till nationell lag nr 443 av den 8 augusti 1985 (ramförordning för hantverkssektorn) för att tolka regelns tillämpningsområde. Genom denna nationella lag utesluts företag inom jordbruksproduktionen från definitionen av hantverksföretag. Med tanke på ovanstående kan det inte uteslutas att de driftskrediter som beviljas av CRIAS också riktar sig till hantverksföretag inom sektorn för bearbetning och marknadsföring av jordbruksprodukter. Det är ett nytt stödsystem som fortfarande äger tillämpning efter den 1 januari 1996⁽⁹⁾, och det bör bedömas utifrån rambestämmelserna för statliga stöd i form av driftskrediter⁽¹⁰⁾, men eftersom ytterligare uppgifter saknas kan man inte göra någon meningsfull utvärdering enligt ovan nämnda bestämmelser. Därför beslutade kommissionen att inleda det förfarande som avses i artikel 88.2 (f.d. artikel 93) i fördraget med avseende på artikel 8 i regionallag nr 81/95, i den mån denna omfattar sektorn för produktion och/eller bearbetning och/eller marknadsföring av sådana produkter som avses i bilaga I till fördraget (det vill säga, om uteslutning av jordbrukssektorn från tillämpningsområdet inte syftar på samtliga dessa verksamheter).

⁽⁹⁾ Det datum som kommissionen fastställde för tillämpningen av de nya rambestämmelserna för statligt stöd i form av driftskrediter på "icke-existerande" bidrag enligt artikel 88 (f.d. artikel 93) i fördraget.

⁽¹⁰⁾ EGT C 44, 16.2.1966.

- (20) Artikel 9 i regionallag nr 81/1995. Genom artikel 9 i regionallag nr 81/1995 godkänns de utgifter som avses under regionministeriets budgetrubrik 05 för samarbete, och budgetpost nr 75826 utökas med 3 000 miljoner italienska lire. De italienska myndigheterna uppgav att de utgifter som avses i artikel 9 i regionallag nr 81/1995 används för att på nytt refinansiera de stöd som avses i regionallag nr 26 av den 27 maj 1987 och som granskats med nummer C 3/87 (godkänd genom beslut av den 21 oktober 1987) och C 45/87 (godkänd genom beslut SG(88) D/12824 av den 8 november 1988. Lag nr 26 av den 27 maj 1987 fick förlängd giltighet och vissa av bestämmelserna ändrades genom regional lag 25/90 som granskats och godkänts av kommissionen i ärende NN 27/92 (beslut SG(92) D/15059 av den 3 november 1992).
- (21) Kommissionen har beslutat inleda det förfarande som avses i artikel 88.2 på grundval av de överväganden som framgår av punkt 22.
- (22) De olika lagar som räknas upp ovan och som innebär att stöd lämnas till fiskerisektorn har granskats i förhållande till riktlinjerna för statligt stöd till fiskerisektorn ⁽¹¹⁾, som grundar sig på de villkor som fastställs i rådets förordning (EEG) nr 4028/86 om gemenskapsåtgärder för att förbättra och anpassa fiskeri- och vattenbrukssektorernas struktur ⁽¹²⁾. Kommissionen har inte tillgång till tillräckligt med uppgifter för att bedöma om de stöd som beviljats fiskerisektorn inom ramen för regional lag nr 81/1995 är förenliga med den lagstiftning som var tillämplig när anmälan gjordes, det vill säga riktlinjerna för statligt stöd inom sektorn för fiske och vattenbruk ⁽¹³⁾, som grundar sig på de villkor som fastställs i rådets förordning (EG) nr 3699/93 och där kriterier och villkor fastställs för gemenskapens interventioner för strukturåtgärder inom sektorn för fiske och vattenbruk, liksom för bearbetning och marknadsföring av produkterna ⁽¹⁴⁾.

III. DE ITALIENSKA MYNDIGHETERNAS SYNUNKTER

- (23) Genom skrivelserna nr 3155 av den 8 maj 1997 och nr 3899 av den 12 juni 1997 framförde de italienska myndigheterna sina synpunkter på artiklarna 4 och 8 i lag nr 81/1995. I synnerhet med avseende på artikel 4 meddelade myndigheterna följande.
- (24) De berörda vinodlarna befann sig i en situation där de omöjligen kunde utnyttja en rätt de redan hade beviljats, därför att återplanteringsrätten löpte ut under de år när olyckan var framme. Det system som föreskrivs av lag nr 25/93 skulle göra det möjligt att kompensera jordbrukare för förlusten av den återplanteringsrätt de beviljats och avsaknaden av framtida inkomster, med beaktande av att målet med förordning (EEG) 1442/88 ⁽¹⁵⁾, nämligen en minskning av vinodlingarna, i alla händelser hade uppnåtts, även om skälen till detta låg bortom jordbrukarnas kontroll.
- (25) Vinodlarna röjde sina vinstockar och bekostade röjningen, men de fick inget offentligt stöd. Myndigheterna föreslår därför att man vid beräkningen av stödet utgår från genomsnittsproduktionen under de fem regleringsår som föregick röjningen för att bevilja det bidrag som föreskrivs enligt förordning (EEG) nr 1442/88, och betalar ut beloppet till referensårets eurokurs.
- (26) Enligt den regionala lagen är ett villkor för betalningen att en återplanteringsrätt beviljats som kunde ha utnyttjats under de fem regleringsår som följde på röjningen, utan att något bidrag beviljats.
- (27) I synnerhet när det gäller artikel 8 uppgav de italienska myndigheterna att den roterande fonden och de ekonomiska resurser som genom denna artikel inte görs tillgängliga har placerats i en särskild fond med separat förvaltning, som är avsedd att användas till interventioner till förmån för hantverkare, så som föreskrivs i artikel 64 i regionallag nr 6/97. Vid tidpunkten för överföringen av de 10 miljarder italienska lire (motsvarande cirka 5 miljoner euro) som avses i artikel 8 framhöll den behöriga regionala Assessorato att det i samband med överföringen var lämpligt att "rekommendera CRIAS att från gruppen av tänkbara mottagare utesluta hantverksföretag som är verksamma inom sektorerna för produktion, bearbetning eller marknadsföring av jordbruksprodukter".

⁽¹¹⁾ EGT C 269, 19.10.1995.

⁽¹²⁾ EGT L 376, 31.12.1986, s. 7.

⁽¹³⁾ EGT C 260, 17.9.1994, s. 3.

⁽¹⁴⁾ EGT L 346, 31.12.1993, s.15. Konsoliderad version: förordning (EG) nr 2468/98 (EGT L 312, 20.11.1998).

⁽¹⁵⁾ Se skäl 36 i detta beslut.

- (28) De italienska myndigheterna har inte lämnat några synpunkter alls på artikel 9 i regionallag nr 81/1995.

IV. RÄTTSLIG BEDÖMNING

a) Artikel 4 i lag nr 81/1995

- (29) Genom artikel 4 i lag nr 81/1995 föreskrivs ett stöd till de vinodlare som är innehavare av en återplanteringsrätt som de beviljats enligt förordning (EEG) nr 454/80⁽¹⁶⁾ och som sedan de drabbats av torkan 1988–90 ansökt om ett stöd enligt förordning (EEG) nr 1442/88⁽¹⁷⁾, med samma regler.
- (30) Enligt artikel 87.1 i fördraget är ett stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel oförenligt med den gemensamma marknaden om det påverkar handeln mellan medlemsstaterna, om det snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion. Kommissionens bedömning är att villkoren för att tillämpa artikel 87.1 i det här fallet är uppfyllda när det gäller samtliga åtgärder. Enligt artikel 71 i rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin föreskrivs att artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget är tillämpliga på produktion och handel med de produkter som omfattas av den förordningen.
- (31) I artikel 4 i den lag som granskas föreskrivs stöd i syfte att kompensera vinodlare för deras förluster till följd av att de omöjliga kunnat utnyttja återplanteringsrätter enligt förordning (EG) nr 337/79 sedan de ansökt om att få de stöd som avses i förordning (EEG) nr 1442/88 för slutgiltig nedläggning av vinodlingsarealer. De vinodlare som åtnjuter statligt stöd får ekonomiska bidrag som de annars inte skulle ha fått inom ramen för sin verksamhet, och därigenom förbättras deras konkurrenssituation i jämförelse med andra jordbrukare i gemenskapen som inte får samma stöd.
- (32) Stödet påverkar konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna. Mottagarna ägnar sig åt en ekonomiskt verksamhet som är föremål för handel mellan medlemsstaterna, nämligen vinsektorn. Under 1995 uppgick handelsutbytet i vinsektorn mellan medlemsstaterna till 31 346 000 hl och produktionen i EU uppgick till 12 152 848 000 hl, varav Italien producerade 58 776 000 hl (det vill säga 38 % av den sammanlagda produktionen inom EU med tolv medlemmar). Italien hade dessutom 34,1 % av världshandeln inom vinsektorn. Sicilien är en vinproducerande region och stod 1995 för 18 % av vinproduktionen i Italien (med en produktion på ungefär 160 000 HA). Åtgärden i fråga faller inom ramen för statligt stöd enligt artikel 87.1.
- (33) Förbudet mot statligt stöd är inte ovillkorligt. I det här fallet är det uppenbart omöjligt att tillämpa de undantag som föreskrivs i artikel 87.2 i fördraget, och de har inte ens åberopats av de italienska myndigheterna. Enligt tillgängliga uppgifter kan torkan inte betraktas som en exceptionell händelse enligt artikel 87.2 b. Med tanke på det anmälda systemets utformning är det enda undantag som skulle kunna tillämpas ett som görs enligt artikel 87.3. Därför är det nödvändigt att undersöka om dessa åtgärder kan genomföras med hänvisning till detta.
- (34) I artikel 4 i lag nr 81/1995 föreskrivs stöd till förmån för vinodlare som innehar återplanteringsrätter enligt förordning (EEG) nr 454/80 som de inte kunnat utnyttja på grund av torkan 1988–90, och som ansökt om att få de stöd som avses i förordning (EEG) nr 1442/88. De rättigheter som de italienska myndigheterna hänvisar till, och som är det viktigaste villkoret för att de ska beviljas stöd, grundas på förordning (EEG) nr 337/79 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin.

⁽¹⁶⁾ Se skäl 36 i detta beslut.

⁽¹⁷⁾ Se skäl 36 i detta beslut.

- (35) Då de italienska myndigheterna har anmält den aktuella lagen i enlighet med artikel 88.3 i fördraget skall de regler för utvärderingen tillämpas som föreskrivs i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn⁽¹⁸⁾ (nedan kallade riktlinjerna). Enligt punkt 23.3 i riktlinjerna skall kommissionen tillämpa dessa riktlinjer på nytt statligt stöd, inbegripet ännu inte behandlade anmälningar från medlemsstaterna, från och med den 1 januari 2000.
- (36) Genom förordning (EG) nr 1493/1999 upphävdes den föregående förordningen, förordning (EEG) nr 822/87 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin och om upphävande av förordning (EEG) nr 337/79 och förordning (EEG) 1442/88 slutgiltig nedläggning av vinodlingsarealer. Återplanteringsrätterna regleras i artikel 4 i förordning (EG) nr 1493/1999 och nedläggningsbidrag i artiklarna 8, 9 och 10.
- (37) Enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1493/1999 kan återplanteringsrätter förvärfvas på två sätt, antingen är de liknande rätter som förvärvats enligt tidigare gemenskapsbestämmelser eller nationella bestämmelser, eller också är de rätter som beviljats av medlemsstaterna till producenter som åtar sig att röja en vinodlingsareal före utgången av det tredje vinåret efter det att arealen planterades. De återplanteringsrätter som det här är fråga om hade förvärvats enligt tidigare gemenskapsbestämmelser. Texten i artikel 4 i lag nr 81/1995 är otvetydig på denna punkt (stödet kan bara beviljas vinodlare som har en återplanteringsrätt i enlighet med förordning (EEG) nr 454/80 och som drabbats av torkan 1988–90 så att de har ansökt om stöd enligt förordning (EEG) nr 1442/88, med samma villkor). Därför är det nödvändigt att visa att dessa rätter fortfarande är giltiga och att de kan omvandlas till stöd för slutgiltig nedläggning.
- (38) De berörda vinodlarna stod för röjningskostnaderna och fick i gengäld återplanteringsrätter till samma eller likvärdiga arealer. I det här fallet är återplanteringsrätterna (som förvärvats enligt förordning (EEG) nr 337/79⁽¹⁹⁾) inte längre giltiga. I bilaga IVa C till förordning (EEG) nr 454/80 definieras återplanteringsrätt som rätten att på en areal som är likvärdig den som röjts och enligt villkor som fastställs i den förordningen plantera vinstockar under de åtta vinår som följer på det år då röjningen genomfördes. Eftersom vinodlarna inte har unyttjat sin återplanteringsrätt innan den löpte ut (myndigheterna har meddelat att de aktuella rätterna löpte ut under åren 1988–90) rörde det sig inte längre om rätter som var giltiga när den aktuella lagen anmäldes, och följaktligen är de inte giltiga enligt artikel 4 första strecksatsen i förordning (EG) nr 1493/1999.
- (39) Eftersom de rätter som förvärvats enligt förordning (EEG) nr 337/79 har löpt ut kommer varje stöd i syfte att kompensera för dessa rätter att vara ett retroaktivt stöd, och därmed oförenligt med punkt 3.6 i riktlinjerna, enligt vilken stöd som beviljas retroaktivt till verksamhet som mottagaren redan påbörjat inte kan anses innehålla den stimulansfaktor som krävs utan skall anses utgöra driftstöd som endast har till syfte att befria mottagaren från en finansiell börda. Med undantag av kompenserande stödordningar, bör samtliga stödordningar innehålla bestämmelser om att stöd inte får beviljas till redan påbörjat arbete eller till åtgärder som inletts innan en ansökan om stöd lämnats in på rätt sätt till den behöriga myndigheten.
- (40) Den enda modellen för att bevilja ett retroaktivt stöd enligt dessa riktlinjer, när man väl har visat att det är förenligt med bestämmelserna om den gemensamma organisationen av marknaden, är den som gäller kompenserande stödordningar. I det aktuella fallet är det med andra ord nödvändigt att kontrollera om punkt 11 i de aktuella riktlinjerna, om stöd som kompensation för skador på jordbruksproduktion eller produktionsmedel i jordbruket, och i det här fallet närmare bestämt stöd för att kompensera jordbrukare för förluster till följd av dåliga väderförhållanden (torkan 1988–90), är tillämplig. I sin skrivelse nr 3899 av den 12 juni 1997 gjorde de italienska myndigheterna kopplingen mellan det faktum att återplanteringsrätter inte utnyttjats (och skadorna till följd av det

⁽¹⁸⁾ EGT C 28, 1.2.2000, s. 2.

⁽¹⁹⁾ I dess lydelse efter ändringen genom förordning (EEG) nr 454/80.

och de ogynnsamma väderförhållandena. Av bestämmelserna i riktlinjerna, punkt 11.1.2, framgår emellertid att kommissionen för att undvika risken för en snedvridding av konkurrensvillkoren anser att det är viktigt att, med förbehåll för administrativa och budgetmässiga begränsningar, säkerställa att stöd för att kompensera jordbrukare för skador på jordbruksproduktionen betalas ut snarast möjligt efter det att den avgörande händelsen inträffade. Då stödet betalas ut flera år efter det att den avgörande händelsen inträffade finns det en reell risk för att betalningen av detta stöd kommer att få samma effekter som driftstöd. Detta gäller framför allt i de fall stödet betalas ut retroaktivt för ersättningsanspråk som inte dokumenterades på ett riktigt sätt vid tidpunkten för händelsen. I avsaknad av en specifik motivering av ersättningsanspråket, till exempel till följd av händelsens karaktär eller omfattning eller på grund av att skadorna uppstått senare än själva händelsen eller fortgår, kommer kommissionen därför inte att godkänna ansökningar om stöd som inkommer senare än tre år efter det att händelsen inträffade. I det aktuella fallet har den tiden löpt ut och myndigheterna har inte lämnat några som helst uppgifter för att analysera händelsernas omfattning eller karaktär, inte heller om skadornas varaktighet eller spridning, som skulle kunna motivera något avsteg från den tidsgräns på tre år som fastställs i riktlinjerna.

- (41) Stödet kan inte ens betraktas som stöd till nedläggning av produktionskapacitet enligt punkt 9 i riktlinjerna. För att dessa bidrag inte skall betraktas som ett enkelt driftsstöd till de berörda företagen skall man kunna visa att de främjar hela den berörda sektorns intresse. Stödet kompenserar de sicilianska företagen i fråga för en röjning som de gjorde för nästan 13 år sedan, vid tidpunkten för anmälan av stödet och fyller alltså ingen som helst funktion som incitament till förmån för sektorn, utan framstår helt enkelt som ett driftsstöd.
- (42) Dessutom är ett viktigt villkor för godkännande av allt statligt stöd inom jordbrukssektorn att stödet inte påverkar den gemensamma organisationen av marknaden för den aktuella produkten. Mottagarna av stöd enligt artikel 4 i lag nr 81/1995 kan inte beviljas bidraget för slutgiltig nedläggning enligt förordning (EG) nr 1493/1999. Enligt kapitel II, i avdelning II artiklarna 8 och 9 i den förordningen kan bidrag lämnas för slutgiltig nedläggning av vinodling på en bestämd areal. Bidraget får enligt bestämmelserna i detta kapitel beviljas till producenter för uppodlade vinodlingsarealer som används för att producera druvor för vinframställning. De berörda vinodlarna kan inte lägga fram en ansökan om bidrag för slutgiltig nedläggning enligt förordning (EEG) nr 1493/1999, för arealerna har inte odlats sedan regleringsåret 1981–82 (tidsfristen för röjning). Varje stöd till dessa vinodlare vore därför oförenligt med bestämmelserna om den gemensamma organisationen av marknaden.
- (43) Även om artiklarna 87, 88 och 89 är fullt ut tillämpliga på de sektorer som omfattas av den gemensamma organisationen av marknaden omfattas deras tillämpning likväl av bestämmelser som fastställs i de aktuella förordningarna. Med andra ord kan en medlemsstats hänvisning till bestämmelserna i artiklarna 87, 88 och 89 inte påverka tillämpningen av den aktuella förordningen om den gemensamma organisationen av marknaden. Kommissionen kan under inga omständigheter godkänna ett stöd som är oförenligt med bestämmelser om den gemensamma organisationen av marknaden eller som stör den berörda marknads funktion. Den stödordning som föreskrivs genom artikel 4 i lag nr 81/1995 står i motsatsställning till reglerna för den gemensamma organisationen av marknaden för vin enligt förordning (EG) nr 1493/1999, så som visats ovan, och kan därför inte beviljas något undantag enligt artikel 87.3 i EG-fördraget.
- (44) En bedömning av dessa stöd i ljuset av de gemenskapsbestämmelser som gällde innan förordning (EG) nr 1493/1999 trädde i kraft, och som det hänvisas till i artikel 4 i lag nr 81/1995 (de bestämmelser enligt vilka dessa rätter hade förvärvats) visar också att det undantag som föreskrivs i artikel 87.3 i fördraget inte är tillämpligt.
- (45) Syftet med artikel 4 i den aktuella lagen är att de vinodlare som förvärvat återplanteringsrätt enligt förordning (EEG) nr 337/79 (rätter som löpte ut under regleringsåren 1988–90, så som myndigheterna har förklarat) och som ansökt om bidrag för slutgiltig nedläggning skall kompenseras för att de inte kunnat utnyttja dessa återplanteringsrätter. Gemenskapens lagstiftare har förutsett två olika möjligheter:
- möjligheten till slutgiltig röjning som skulle kompenseras med de bidrag som föreskrivs i förordning (EEG) nr 1442/88, eller

— möjligheten att röja den aktuella vinodlingsarealen och sedan beviljas återplanteringsrätter för likvärdig areal, enligt förordning (EEG) nr 337/79.

De berörda vinodlarna valde ursprungligen det andra alternativet, och i utbyte mot röjningen beviljades de en möjlighet till återplantering.

- (46) Enligt artikel 19 i förordning (EEG) nr 1442/88 kan stöd beviljas i enlighet med nationella bestämmelser med liknande mål som den förordningen. Beviljandet av sådant stöd skall granskas i förhållande till artiklarna 87, 88 och 89 (tidigare artiklarna 92, 93 och 94) i fördraget. Villkoret för beviljande av kompletterande statligt stöd var att den nationella stödordningen hade liknande mål som förordning (EEG) nr 1442/88. Den aktuella lagen föreskriver en kompensation för de återplanteringsrätter som vinodlarna hade, men som de på grund av torkan inte kunde utnyttja. Lagens mål motsvarar alltså inte det som avses med förordning (EEG) nr 1442/88, eftersom det faktum att en återplanteringsrätt inte utnyttjats inte kan liknas vid slutgiltig nedläggning i det syfte och enligt de villkor som föreskrivs i förordning (EEG) nr 1442/88. Dessutom respekteras inte reglerna för förordningens tillämpning, eftersom minst ett av de absoluta villkoren för att beviljas bidrag för slutgiltig nedläggning inte är uppfyllt. Enligt artikel 1.1 i förordningen skall mottagare av bidraget för slutgiltig nedläggning vara odlare av vinodlingsarealer som är avsedda för framställning av vin, bordsdruvor, druvor för torkning, eller vinodlingsarealer som planterats med moderstockar, under förutsättning att dessa moderstockar finns medtagna i förteckningen över druvsorter. Det är inte givet att de sicilianska vinodlarna tillhör denna kategori, eftersom de arealer för vilka de söker bidrag inte var uppodlade när ansökan lämnades in enligt förordning (EEG) nr 1442/88 (röjningen av vinstockarna, som är ett avgörande villkor för att man skall beviljas återplanteringsrätt, hade redan gjorts).
- (47) Som framgår av skäl 39 ovan hade återplanteringsrätterna dessutom löpt ut under perioden 1988–90, och de var inte längre giltiga när Italien anmälde den aktuella åtgärden. Eftersom målet med det stöd som föreskrivs i artikel 4 i lag nr 81/1995 är att kompensera vinodlarna för förlusten av återplanteringsrätter som de inte ens hade kvar när lagen utfärdades är den ett retroaktivt stöd, vilket strider mot ramarna för den gemensamma organisationen av marknaden för vin enligt förordning (EEG) nr 337/79, i dess lydelse efter ändringen genom förordning (EEG) nr 454/80. Kommissionen måste dra slutsatsen att åtgärden inte kan komma i åtnjutande av det undantag som avses i artikel 87.3 i EG-fördraget.

b) Artikel 8 i regionallag nr 81/1995

- (48) I artikel 8 i regionallag nr 81/1995 föreskrivs en ökning med 10 000 miljoner italienska lire ur den fond för roterande uttag som finns hos CRIAS (Cassa regionale per il credito alle imprese artigiane) och som lämnar driftskrediter till hantverksföretag.
- (49) I artikel 8 i regional lag nr 81/1995 föreskrivs stöd i form av driftskrediter till hantverksföretag. Dessa offentliga medel beviljas utan något som helst krav på motprestation från företagen, och därigenom förbättras deras konkurrenssituation i jämförelse med andra jordbrukare i gemenskapen som inte får samma stöd. På grundval av de uppgifter som kommit in kan det inte uteslutas att dessa stöd också riktar sig till företag som sysslar med bearbetning och marknadsföring av de produkter som avses i bilaga I till fördraget. Enligt artikel 51 i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar⁽²⁰⁾ skall artiklarna 87–89 i fördraget tillämpas på stöd som medlemsstaterna beviljar i fråga om stödåtgärder för landsbygdens utveckling.

⁽²⁰⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

- (50) Förbudet mot statligt stöd är inte ovillkorligt. I det här fallet är det omöjligt att tillämpa de undantag som föreskrivs i artikel 87.2 i fördraget, och de har inte åberopats av de italienska myndigheterna. Med tanke på det anmälda systemets utformning är det enda undantag som skulle kunna tillämpas ett som görs enligt artikel 87.3.
- (51) När det gäller driftsstöd bör dessa bedömas i ljuset av kommissionens meddelande om statliga stödåtgärder i form av kortfristiga krediter med subventionerad ränta inom jordbruket (driftskrediter) ⁽²¹⁾ och bestämmelserna för statligt driftsstöd inom jordbrukssektorn ⁽²²⁾. I sina anmärkningar har de italienska myndigheterna inte lämnat tillräckligt uttömmande uppgifter för att man ska kunna utesluta att bestämmelserna i denna artikel också tillämpas på hantverksföretag som ägnar sig åt bearbetning och marknadsföring av de produkter som ingår i bilaga I till fördraget. Genom artikel 64 i lag 6/97 upphävs artikel 8, och där föreskrivs en enkel överföring av de resurser som är avsedda för driftsstöd till hantverkare utan att det närmare anges vilka kategorier av hantverkare som avses.
- (52) I sin skrivelse nr 3155 av den 8 maj 1997 förklarade de italienska myndigheterna att de vid tidpunkten för överföringen rekommenderade CRIAS att "från gruppen av tänkbara mottagare utesluta hantverksföretag som är verksamma inom sektorerna för produktion, bearbetning eller marknadsföring av jordbruksprodukter".
- (53) Det är tveksamt om en sådan rekommendation har något värde, och dessutom innebär själva rekommendationen att det alltså finns en möjlighet att bevilja driftskrediter till företag som är verksamma inom jordbrukssektorn. De italienska myndigheterna har heller inte förnekats att denna möjlighet existerar, och i sin skrivelse nr 7382 av den 30 oktober 1996 utesluter de sådana företag som är verksamma inom primärproduktionen från förteckningen, men de medger att begreppet hantverksföretag ibland, i ad hoc-lagstiftning, i den aktuella regionen tolkas så att det inbegriper viss bearbetning och marknadsföring (exempelvis när det gäller investeringar i mejerisektorn) och att man därför måste hänvisa till artikel 3 i nationell lag nr 443 av den 8 augusti 1995 (ramförordning för hantverkssektorn), i vilken fastställs en definition av hantverksföretag som sådana företag vars huvudsakliga syfte är att producera varor och tjänster, även av halvfabrikat, eller att tillhandahålla tjänster, med undantag av jordbruksverksamhet. Lagen är formulerad så att det inte går att tolka den så att undantaget även skulle omfatta hantverksföretag som sysslar med bearbetning och/eller marknadsföring av jordbruksprodukter.
- (54) När man har godtagit att det finns en möjlighet att bevilja driftsstöd till företag som sysslar med bearbetning och/eller marknadsföring av jordbruksprodukter enligt artikel 8 är det dags att analysera det rättsliga värdet av de regionala myndigheternas "rekommendation", det vill säga om en sådan rekommendation utgör en tillräcklig garanti för att man med säkerhet skall kunna sluta sig till att inga företag som sysslar med produktion, bearbetning och/eller marknadsföring av produkter enligt bilaga I till fördraget kan komma att beviljas de krediter som avses i artikel 8. Av den skrivelse som nämns ovan framgår det att den regionala behöriga *Assessorato* vid tidpunkten för överföringen av resurserna "framhöll lämpligheten av" att vid överföringen av resurserna rekommendera att hantverksföretag inom sektorerna för produktion, bearbetning och/eller marknadsföring av jordbruksprodukter skall uteslutas från stödet. Av formuleringen framgår att denna rekommendation inte har något tvingande rättsligt värde.
- (55) Med tanke på ovanstående kan det inte uteslutas att de driftskrediter som beviljas av CRIAS också riktar sig till hantverksföretag inom sektorn för bearbetning och marknadsföring av jordbruksprodukter. Därför bör denna artikel granskas i ljuset av riktlinjerna, kommissionens meddelande om statliga stödåtgärder i form av kortfristiga krediter med subventionerad ränta inom jordbruket (driftskrediter) och bestämmelserna för statligt driftsstöd inom jordbrukssektorn. I kommissionens meddelande om statliga stödåtgärder i form av kortfristiga krediter med subventionerad ränta inom jordbruket bekräftar kommissionen i punkt A klart och tydligt att driftskrediter är att betrakta som driftsstöd och bara är tillåtna i undantagsfall eftersom de kan snedvrیدا konkurrensen. Beviljande av dessa stöd är alltså strängt begränsat till fall som uppfyller de villkor som fastställs i ovanstående dokument.

⁽²¹⁾ EGT C 44, 16.2.1996, s. 2.

⁽²²⁾ SG (97) D 10801, 19.12.1997.

- (56) Av gemenskapens bestämmelser om driftskrediter framgår tydligt att driftskrediter utgör driftsstöd och bör underställas lämpliga regler för godkännande. Bland annat skall de enligt punkterna B och C i ovannämnda meddelande från kommissionen vara tillgängliga för samtliga aktörer i regionen, utan diskriminering och utan någon hänvisning till arten av den verksamhet som aktören behöver krediten för. Staten skall klart identifiera de mindre gynnade inom sektorn genom att ange skillnaden mellan den ränta på driftskrediter för belopp som inte är avsedda för investeringar som beviljats en aktör inom jordbrukssektorn och den som beviljats aktörer inom andra sektorer i ekonomin i medlemsstaten. Lånen får aldrig vara större än de likvida behov som är följden av att produktionskostnaderna skall betalas innan försäljningsvinsterna görs. Stödet får aldrig vara direkt kopplat till särskilda insatser för marknadsföring och produktion. Dessa villkor är en oundgänglig förutsättning för att förvaltningskrediter skall kunna beviljas. De italienska myndigheterna har inte lämnat några som helst uppgifter om dessa frågor.
- (57) Med tanke på ovanstående framstår stödet enligt artikel 8 som driftsstöd. Inom sektorn för produktion, bearbetning och marknadsföring av produkter som ingår i bilaga I till fördraget skall alla stödåtgärder enligt punkt 3.5 i riktlinjerna för att betraktas som förenliga med den gemensamma marknaden innehålla en stimulansfaktor eller kräva en motprestation från mottagaren. Ensidiga statliga stödåtgärder som endast har till syfte att förbättra producenternas finansiella situation, men som inte på något sätt bidrar till sektorns utveckling, och i synnerhet stöd som enbart beviljas på grundval av pris, kvantitet, produktionsenhet eller enhet av produktionsmedel anses utgöra driftsstöd som inte är förenliga med den gemensamma marknaden, om inte undantag uttryckligen medges i gemenskapslagstiftningen eller i dessa riktlinjer. Sådana stöd kan på grund av sina egenskaper även inverka störande på de gemensamma marknadsordningarnas mekanismer.
- (58) Då det rör sig om driftskrediter som till sin karaktär har formen av driftsstöd måste kommissionen dra slutsatsen att dessa åtgärder inte kan beviljas något undantag enligt artikel 87.3 i fördraget, i den mån artikeln tillämpas på företag som är verksamma inom sektorerna för produktion, bearbetning eller marknadsföring av produkterna i bilaga I till fördraget.

c) Artikel 9 i lag nr 81/1995

- (59) Genom artikel 9 i regionallag nr 81/1995 godkänns de utgifter som avses under budgetrubrik 05 för regionministeriet för samarbete, och budgetpost nr 75826 utökas med 3 000 miljoner italienska lire.
- (60) De aktuella regionala stöden ges för att återfinansiera utgifter som redan beviljats och godkänts av kommissionen inom ramen för de stöd som föreskrivs i regionallag nr 26 av den 27 maj 1987 och som granskats med nummer C 3/87 (godkänd genom beslut av den 21 oktober 1987) och C 45/87 (godkänd genom beslut SG(88) D/12824 av den 8 november 1988). Det statliga stödets existens hade redan konstaterats när det gällde dessa två stöd.
- (61) Förbudet mot statligt stöd är inte ovillkorligt. I det här fallet är det omöjligt att tillämpa de undantag som föreskrivs i artikel 87.2 i fördraget, och de har inte åberopats av de italienska myndigheterna. Med tanke på det anmälda systemets utformning är det enda undantag som skulle kunna tillämpas ett som görs enligt artikel 87.3.
- (62) De stöd som föreskrivs i artikel 9 bör bedömas med utgångspunkt från de riktlinjer som offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* C 19 av den 20 januari 2001 och som hänvisar till rådets förordning (EG) nr 2792/1999 när det gäller gemenskapens strukturstöd. Kommissionen har fortfarande inte tillräckliga uppgifter för att kunna analysera de stöd som föreskrivs i denna artikel. Därför är det nödvändigt att förelägga Italien att lämna de uppgifter som är nödvändiga för att kommissionen skall kunna fatta ett välgrundat beslut. Om Italien inte rättar sig efter detta föreläggande i enlighet med artikel 13 i förordning (EG) nr 695/1999 kommer kommissionen att fatta sitt beslut på grundval av de uppgifter som nu finns.

V. SLUTSATSER

- (63) Enligt bestämmelserna i artikel 7.7 i förordning (EG) nr 659/1999 skall kommissionen om den berörda medlemsstaten begär detta inom två månader fatta beslut på grundval av de upplysningar som den har tillgång till. I förekommande fall skall kommissionen, när de tillgängliga upplysningarna inte är tillräckliga för att fastställa förenlighet, fatta ett negativt beslut.
- (64) I ljuset av ovanstående kan kommissionen dra slutsatsen att de stöd som föreskrivs i artiklarna 4 och 8 i den aktuella regionala lagen, om de tillämpas på sektorn för jordbruk, utgör statligt stöd i den betydelse som avses i artikel 87.1 och inte kan beviljas något undantag enligt artikel 87.3.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det stödsystem som Italien har för avsikt att genomföra på grundval av artiklarna 4 och 8 i lag nr 81 av den 7 november 1995 för regionen Sicilien till förmån för sektorerna för produktion, bearbetning och marknadsföring av produkter enligt bilaga I till fördraget, med undantag för sektorerna för fiske och vattenbruk, är oförenliga med den gemensamma marknaden.

Italien får inte genomföra detta stödsystem.

Artikel 2

Inom två månader från och med den dag då Italien underrättats om detta beslut skall kommissionen meddela vilka åtgärder som vidtagits för att efterleva detta beslut.

Artikel 3

När det gäller sektorerna för fiske och vattenbruk uppfordrar kommissionen Italien att i enlighet med artikel 10.3 i förordning (EG) nr 659/1999 inom en månad meddela följande:

- En förteckning över och beskrivning av de stödsystem som föreskrivs genom regionallag nr 26 av den 27 maj 1987 och som skall finansieras på nytt inom ramen för artikel 9 i regionallag nr 81 av den 8 november 1995.
- De exakta villkoren för att dessa stöd skall beviljas; deras utformning, intensitet och villkoren för kumulation i kombination med andra stödsystem, etc.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 17 oktober 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

RÄTTELSER**Rättelse till rådets beslut 2001/822/EG av den 27 november 2001 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska gemenskapen (ULT-beslut)**

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 314 av den 30 november 2001)

På sidan 23, i artikel 62 skall det

i stället för: "... före den 31 december 2007..."

vara: "... före den 31 december 2011..."

På sidan 26, i bilaga II A, artikel 3.3 inledande meningen skall det

i stället för: "3. En (icke fördelad) reserv C på 17,9 miljoner inrättas ..."

vara: "3. En (icke fördelad) reserv C på 17,9 miljoner euro inrättas ...".
